

அம்ருதலஹரி.

மாநந்தோறும் வெளிவரும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பந்தாயார்த்த
ப்ரகாசநப் பத்திரிகை.

184

விளம்பி — மாரி

FEBRUARY-1959

பாடு பின்தரக்ஷாயா் சிலம்பமஸஹனிவ ।
ஸदा பञ்சாயுதீ் வி஧த்ஸ ந: ஶ்ரீரங்கநாயக: ॥

பத்ராதிபர்கள் :

ஸ்ரீ காஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்.
ஸ்ரீரங்கம் ஓம. ஸாந்தரராஜாஶாரி, Mg. Ed.

வருதேச் சுந்தர ரூ. 3—0—0

மு:

பேருளாள் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வாரம்பெருமானுரீ ஸ்யார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம் அன்னங்காரசார்ய ஸ்வாமியின் விளம்பி மீனா விசாகோத்ஸவப், பத்திரிகை

ஸ்ரீஸ்வாமியின் அறுபத்தெட்டாம் திருநூற்றிர பூர்த்தியை முன்னிட்டு

ஸ்ரீகாஞ்சியில் ஸ்வாமியின் திருமாளிகையில்

நாளது மாசி' 27-ல் முதல் பஞ்சுவி' 15-ல் திருவிசாகம் வரை

(11—3—59 to 28—3—59)

வேதபாராயணம் திவ்யப்ரபந்தஸேவை ரஹஸ்யாநுஸந்தானம் ஸ்தோத்ரபாடம்
வித்வான்களின் உபந்யாஸம் இவை நடைபெறும்.

ஆப்தர்கள் அனைவரும் கூடியிருந்து சிறப்பாச நடப்பிக்கும்படி பிரார்த்திக்கப்
படுகிறார்கள்

வேதபாராயண கோஷ்டிகள் கடந்த ஸம்வத்ஸரங்களிற்பேரவே ஸாமவேதம்
சுக்லயஜாஸ், யஜார்வேதம் க்ரமாந்தம் திருவீதிவலத்துடன் நடைபெறும்.

திவ்யப்ரபந்த ஸேவை 16—3—59 தேவியின்ருந்து நடைபெறும்.

இங்ஙனம்

பிரதிவாதிபயங்கரம் செல்வமணி என்கிற
ரங்கநாத தாஸன்.

Sri Kanchi Maha Vidwan Jagadacharya Simhasanadhipathi

P. B. ANNANGARACHARYA SWAMI'S SIXTY-EIGHTH BIRTH DAY CELEBRATIONS

The sixty-eighth Birth day of Sri Swami is being celebrated this year at his residence in Kanchi, from 11—3—59 to 28—3—59. Vedas, Divya Prabandhams, Stotras and Rahasyas will be chanted. Procession of the Veda Goshti and religious lectures will also take place as usual.

You are cordially invited to attend.

P. B. CHELLAMANI alias
<http://acharya.org> RANGANATHACHARYA.

அங்குபரம்பரையோ தம:

அம்ரதலஹி.

183

வினாக்கள்

— பதினாறாம் கணக்கு —

1959

ஏது

ஸ்ரீகாஞ்சி பி. அனங்காராயி
ஸ்ரீரங்கம் கெ. வெந்தாராஜாயி

JANUARY

அனாதாதையூரிலேயும் சுமனோமனோவினோடாய் அமுதலூரிடை பிரபுத்து சுதாத் தீரங்காந்தமஸ்ஸவி஧ாது॥

திருப்பாவையின் சிறப்பு.

மார்கழித் திங்கள் முழுதும் உலகமெங்கும் திருப்பாவை யநுபவமேயாயிருந்து நேற்று காலைதான் திருப்பாவை சாத்துமுறையாகி விழ்றது. திருப்பாவைக்கு மார்கழித் திங்களில் மட்டுமே ஏற்ற மேன்பதில்லை. வருடம் முடிநாற்றறப்பு காலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் ஆலயங்களிலும் மடங்களிலும் திருமாளிகைகளிலும் திருப்பாவை யநுபவம் குறையற்றது. விசிவிடாத்வைத் தீத்தாந்த விரத்தாரண துரங்கரரான ஸ்வாமி யெம்பெருமானார் திருப்பாவை யநுபவத்தையே தலைமையாகக் கொண்டு திருப்பாவை ஜீயரென்று திருநாமம் பெற்று விளங்கிய தொன்றே போதும் இதன் பெருமையை உலகமுனைர. நம்பெருமான் ஸன்னிதியில் நடைபெறும் பகற்பத்தென்றும் சிறிய திருவத்யயாதோத்ஸவத்தில் மூன்று நாளில் திருப்பாவையை அரையர்கள் ஸேவிப்பர்கள். அர்ஜூன மண்டபத்தில் ஆழ்வாராசார்ய கோண்டியில் எழுந்தருளி யிருக்கும் எம்பெருமானார் திருமுன்பே அரையர்கள் சென்று பரிசு பெற்று அங்கே திருப்பாவையின் முதற் பாசுரத்தை ஸேவித்துப் பிறகு கொண்டியிலே ஸேவித்துத் தொடங்குவர்கள். இது இன்று நேற்று தொன்றிய முறைமையாக இன்று. ராமாநுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞாயில் இதுவு மொன்று யிருக்கவேணும். ஸ்வாமி திருப்பாவை ஜீயரென்று திருநாமம் பெற்றது காலன்ளளவும் கடல் ஸ்ரீங்ளளவும் வேத மூன்ளளவும் வேத கீதனுள்ளளவும் விளங்குமாறு முன்னேர்கள் செய்து போந்த வ்யவஸ் வதகளில் இது வொன்று.

ஸ்வாமியின் திருவாவதார ஸ்தலமான ஸ்ரீபெரும்புதூரில் மற்றொரு ஆச்சரியமான வ்யவஸ்தை காண்கிறது. ஸகல திவ்ய தேசங்களிலும் தினப்படி அருளிச் செயல் [திவ்யப் பிரபங்கம்] ஸேவிக்கும்க்ரமங்களில் திருப்பல்வாண்டையே முதற் பிரபங்கமாகத் தொடங்கி

அதனை வேவித்து முடித்தே திருப்பாவை முதலான மற்றுள்ள பிரபந்தங்களை வேவிப்பது ஸம்ப்ரதாயமாய் ரிகம்ந்து வருகிறது. இது மணவாள மாழுவிகளால் உபதேசரத்தினமாலை யில் “கோதிலவாமாழ்வார்கள் கூறு கலைக் கெல்லாம், ஆதி திருப்பல்லாண்டானதுவம், வேதத்துக்கு ஒமென்னுமது போல்” என்னும் பாசுரத்தினால் காட்டப்பட்டு மிருக்கிறது, இப்படியிருக்க ஶீபெரும்புதூரில் மட்டும் திருப்பாவை வேவித்த பிறகே திருப்பல்லாண்டு. வேவிப்பதென்கிற ஸம்பிரதாயம் திருப்பாவை ஓய்யருடைய திருவுள்ள வுகப்புக்காகவே யாம்.

* சொல்லார் தமிழோரு மூன்றும் சுருதிகள் நான்கும் எல்லையில்லா அற்றெறி யாவும் தெரிந்தவராள எம்பெருமானார் இங்கனே திருப்பாவையில் மண்டியிருந்ததற்கு ஹெது ‘இது தன்னிலே ஸர்வார்த்தங்களு மூண்டு’ என்கிற திடமான ப்ரதிபத்தி விசேஷமே யாகும். இப்பெருமையை ஒரு செய்யுளினால் அனுபவிப்போம் :—

தேரு வொருவன் தெங்வின் நீர் செவ்வே நிறைந்த தீங்காயைச்

சேக்கை வருந்த வசைத் தசைத்துச் சிறிதும் தனும்பா வகை யோர்ந்து
மாரு மிது நிலை யென்று மருங்கு மாந்த முயலாது

வெற்றே யிக்கந்து விட்டாங்கு வைய முழுதும் நிறைக் கெவர்க்கும்
பேரு யருணுக் குருவான பெருமானுளப் பேய விரிக்குப்

பிறங்கா வகை யாவிலை யென்று பேற்றிருந்த பெரும் பிழையால்
நூய் நிலத்து விலிவேண நெடுமாற்கே நி யடிமை யென்று

நிலைவிக் கெடுத்தாண்டது ஞான நிதி போல் கோதை நெறிக் தமிழே.

இச் செய்யுளின் கருத்தை விவரிப்போ மின்கு.

ஒருவன் அளவு கடந்த தாறுத்தினால் தண்ணீர் தண்ணீரென்று புலம்ப, ஒரு தார்பி கள் இளார் சிறைந்த தேங்காயொன்றை அவனுக்கு அனுப்பி வைத்தான். அந்தப் பெரு விடாயன் ஒருநாளும் இளார் பருகினதில்லை. தேங்காப்க்குள் இளார் இருக்கிற தென்பதை அவன் அறியான். அதனால் அந்தத் தேங்காயை உபயோகிக்கும் விதமறியாமல் இதை நண்பன் நமக்கு எதற்காக அனுப்பினான் என்று சிந்தித்து மட்டையோடும் நானோடும் கூடி யிருக்கிற அக் காயைக் கை நோவ அசைத்தசைத்துப் பார்த்தானும். அதில் இளார் ஸிரம்பி பிரூந்து யிடினாலே சிறிதும் தனும்புகின்லை, அதற்கு, இதில் ஒன்று பிள்ளை யென்று துணிக்கு அதனை அப்பால் விசி யெறிக்கு விட்டானும். மேலே குறித்க செய்யுளில் இது முன்னம் தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளது. தேரு வொருவன்— விவேகமற்றவனுள் வொரு மூடன். இளார் செவ்வே நிறைந்த கெங்கு தீங்காயை— ஒரு படி யிளார் சிறைக்கிருக்கப் பெற்ற தேங்காயை, செய்கை வருந்த அசைத் தசைந்து-தனாது செவ்விய கை நோகும்படியாக ஆட்டி யாட்டிப் பார்த்து, சிறிதும் தனும்பா வகை ஒர்ந்து— அது சிறிதளவும் தனும்பா திருக்கபடியைக் கண்டு: [உள்ளே இளார் ஸம்ருத்தியா யிருப்பதனால் தான் தனும்பவில்லை யென்று உணர மாட்டாமல்] மாரும் இது நீர் இலை யென்று மருங்கு— இது நம்முடைய ஷ்டாயைப் போக்கவல்ல வஸ்துவன்று என்று சிரமித்து, வெற்றே இக்கு விட்டாங்கு— அதை வினாக்கி

விடுயலீந்து விட்டதற்கோல—என்ற படி. இந்த உபகைக்கு உடமேயம் எது வென்ன; அது மேலே சொல்லப்படுகிறது.

[வையம் முழுமும் நிறைந்து எவர்க்கும் பேரூய் இத்யாசி.] தேங்காயினுள் இளைஞர் நிறைந்திருப்பது போல எம்பெருமான் உலகம் முழுமதும் நிறைந்துள்ளான், ஆனால் இவரைஞர் படியைக் காட்டிதழும் விசேஷமுண்டு; இளைஞர் உள்ளே ஏகதேசம் விரம்பியிருக்கின்றது. எம்பெருமானே * அந்தர் பஹிச்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ் ஸ்தித: * என்றும், * பரந்த தண்பரவையுள் நீர் தொறும் பரந்துளன், பரந்தவண்டமி தென் நிலவீசும் ரும். * பரந்த தண்பரவையுள் நீர் தொறும் பரந்துளன், பரந்தவண்டமி தென் நிலவீசும் பொழிவறக். கரந்த சிலிடக்டோறும் இடங்கிக்மீபொகுடொறும், கரந்தவண்டகும் பரந்துளன் * என்றும் உடயை வேதங்களும் கூடுதிறுபடி யோ எங்கூம் நிறைந்த பொருளாயிருக்கிறுன்; பாக்ய ராலிகள் பலரும் அவளை யெடுக்கு அருபதித் துக் கொண்டுபிரூக்கிறார்கள். ஞானிகளின் ஞானக்கண்ணுக்குப் புலப்படந்ம் அவன் பாரார்களின் ஜனக்கண்ணுக்குப் புலப்படாமை யினால் “உண்மையிலுள்ளைகில் புலப்படமாட்டானே, இவனை சலின் புலப்படுகின்றிலன்” என்று நீரிச்சாவாகம் செப்பு படுகுமியில் வீரமகிள்ளோர்; இவ்விஷயம் சொல்லப்படுகிறது [வையமுழுமும் நிறைந்தவர்க்கும் பேரூய் அநுஞ்சுக்குவான பெருமான் ஊனப்பேய்விழிக்குப் பிறங்காவகையால் இலையென்று பேறுதிருந்த பெரும்சீழையால் நீருய் நிலத்து விளிவேலை] என்று. இப்படிப்பட்ட நமக்கு அண்டாளுடைய திருப்பாவை தான் தஞ்சமாயிற்று. ஸர்வேச்வரருளனென்றும் அவனைக்கே நீ அடிமையென்றும் பலபடிகளாலேயுனர்த்தி கும்மை யெடுத்தாண்டது ஞானாசியென்னவாம் படியமெங்க அண்டாளுடைய திருப்பாவை. இவ்விஷயம் சொல்லப்படுகிறது [நெடுமொற்கே நீ அடிமையென்று நினைவித்தெடுத்தாண்டது ஞான நிதிபோற் கோதை நெறித்தமிழே] என்று.

திருப்பாவையைச் சிந்தனை செய்யாதவர்களும் இச்செய்யுளான்றைச் சிந்தனை செப்தாற்போதும். ‘தோண்டத் தோண்டச் சுரக்கும்’ என்னும்படி திருப்பாவையில் ஒவ்வொரு சொல்லியும் ஊன்றி நோக்க எத்தனை உபநிடதப்பொருள்கள் தோண்று கிள்ளனவேள்பதை அநுபவரவிகர்கள்க்கு எடுத்துரைக்க வேண்டும். “பாதகங்கள் தீர்க்கும் பரமனடிகாட்டும் வேதமணைத்துக்கும் வித்தாகுங் கோதை தமிழ்” என்றால் இதில் ஈடுத்தேனும் அதிசயோக்தியுளதோ? இவ்வளவு பெருமைவாய்ந்த திவ்யப்ரபந்தம் வேறுண்டோ? திருவாய்மொழியும் இதற்கு சிகராகாதே. உண்மை இங்ஙனமிருக்க, “திருப்பாவையும் திருவெம்பாவையும்” (அல்லது “திருவெம்பாவையும் திருப்பாவையும்”) என மகுடமிட்டு எழுதுவாரும் போகவாருமாய்க் காணப்படுகின்றது உலகம். இங்குச் சில தத்துவங்களை நாம் மத்யஸ்த நிலையில் நின்று உணர்த்துகிறோம். பிராம்ணைகர்கள் குருக்கொள்ள வேணும். திருவெம்பாவையில் நமக்குச் சிறிதும் விரோத புத்தியில்லை. அதனை யியற்றிய பெரியார் ஞானபக்திகள் வாய்க்கவரென்பதிலும் நமக்குச் சிறிதும் விப்ரதிபத்தி கிடையாது. ஆகவே விரோதப்பான்றையினுல் ஏதே ஏழுதுகிறோமென்று ஒருவருங் கொள்ளாது உள்ளதோருள்ளமை தெரிவிக்கப்படுகிறதென்றே கொண்டு மேல்வரும் விஷயங்களை நோக்க வேணும்.

திருப்பாவையை முநீவைவ்னவர்கள் இன்று நெற்று ஆதரிக்கந் தலைப்பட்டவர்களால்லர். ப்ராஹ்மனேத்தமர்களும் சதுக்காஸ்த்ரபாரங்கதர்களும் ஆசார்யபீடத்தை

அவங்கரித்தவர்களுமான ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பேராசிரியர்கள் யாவரும் இத் திவ்வியப்பறப் பத்தை உபஶිத்தஸ்மமாகவும் உபஶිத்துக்களிற்காட்டிலும் மேம்பட்டதாகவும் கொண்டு குலாவத் தொடங்கின காலம் நமது புத்திக்கு எட்டவில்லை. புத்திக்கு எட்டுக்கிழது என்று ஆறும் ஆயிரமாண்டுக்கட்டு மேற்பட்ட காலமேயொழியக் கீழ்ப்பட்ட காலமான்று. காலத்தை ப்பற்றின சிசாரம் முக்கியமேயன்று. இப்பிரபந்தத்தை வைத்திகோத்தமர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ப்ராஹ்மணர்கள் பலரும் சிரமேற் கொண்டுள்ளார்களென்பதில் யாருக் கேனும் ஸம்சயமுண்டோ? ஆயிரப்படி, சுராயிரப்படி, மூவாயிரப்படி, நாலாயிரப்படி, ஐயாயிரப்படி, ஆறுயிரப்படி. என்று ஸம்கோபமாகவும் விஸ்தாரமாசவும் இதற்கு வியாக்கியானங்களையருளிச் செய்தவர்கள் யாவரும் (ஸ்ரீவைஷ்ணவ) வைத்திகப்ராஹ்மணஸார்வபௌமர்கள். வியாக்கியானம் செய்தருளினது மட்டுயல்ல: ஸகல ஸன்னிதிகளோடு க்ருஹங்களோடு வாசியற எங்கும் சியமேந திருப்பாவையநுஸந்தானத்தை ஏற்பாடு செய்துள்ளார்கள். ஆறுவாராசாரியர்களின் திருக்குத்தரபர்பாலளமென்றால் அதில் திருப்பாவை சாத்துமுறையே முதல் சடங்காக விளங்கி வருகின்றது. உடையவர்க்கு ப்ராசார்யரான ஆளவந்தார்க்கும் ப்ராசார்யரான ஸ்ரீமங்காதமுளிகளின் காலங் தொடங்கி இந்த வ்யவஸ்தை சிர்குலையாமல் எங்கும் ஏத சூபாக நடைபெற்றுவருகின்றது.

இனி திருவெம்பாவையையெடுத்துக் கொள்வோம். வைத்திகர் அல்லது ப்ராஹ்மணர் என்று சொல்லக்கூடிய வொருவராவது இதனைப் பரிக்ரஹித்திருப்பதுண்டோ? சதுர்த்தர் களிலும் இதனைத் தெரிக்கு கொண்டவர்களும் ஆதரிப்பவர்களும் மிகச் சிலரே. சிலரல்லர், பலர், பலபலர் என்றே வைத்துக் கொள்வோம். சிவபெருமாணிடத்தில் பக்தியும் அபிமானமும் கொண்ட வைத்திக ப்ராஹ்மணர்கள் லகுக்கணக்காக இங்கிலவுலில் இல்லையா? மடாதி பகினுமுண்டோ. அன்னவர்களில் ஒருவராவது இதை அப்யஸிப்பதுண்டோ? அப்யஸிக்க வேண்டா; இதைச் சொலியேற்பதாவதுண்டோ? இதில் வேதாபொருள்கள் விளங்குவதாக ப்ரஸ்தாவமாவது உண்டோ? அப்படி ப்ரஸ்தாவம் செய்ய வேணுமானால் வைத்திக ப்ராஹ்மணர்களன்றே செய்யவேண்டும். அவர்கள் இதனருகும் வராதிருக்க, இதில் வேதப் பொருளுள்ளதென்று சொல்லுவதற்கு யார் அதிகாரி?

இந்த வொரு விஷயத்தை மட்டும் மத்யஸ்தபுத்தியுடன் பகுபாதமின்றி விமர்சிக்க வல்லவர்கள் திருப்பாவையோடு சேர்த்துத் திருவெம்பாவையைப் பேசுவோ ஸ்மரிக்கவோ ப்ரஸக்தியுண்டா? இதைப்பற்றி யார் எழுதினாலும் அதை நாம் நமது பத்ரிகைகளில் வெளியிடத்தடையில்லை. மற்றபடி திருவெம்பாவைக்கு எவ்விதமான பெருமைகளைப் பேசிக் கொண்டாலும் அதில் நாம் தலையிடவில்லோம்,

...
...

“ சொன்னல் விரோதமிது. ”

திருவாய்மொழியாகிறத்தில் ஆழ்வார் தாம் அநுபவிப்பது மட்டுமள்ளிக்கே பரோபதேசமும் செய்தகுலுக்கிறுபோக்குப்பது ப்ரவித்தம். ஆசார்யவற்றுதயம் மூன்றாம் பிரகாணத்தில் “பாட்டுக்கு க்ரியையும் பத்துக்குக் கருத்தம் போலே நூற்றாண்து உபதேசப். பத்து.” என்பதொரு குர்ணிகை. ஒரு பாட்டுக்குள்ளே க்ரியைபதம் [வினை மற்று] பிரதானமாயிருப்பது போலவும், ஒரொரு திருவாய்மொழிக்கு பரத்வரம், பஜங்கைதை ஸெல்லப்பம், அபராத ஸஹதவம் என்றாப் போலே தனித்தனியை கருத்துக்களாகையாலே பத்துப்பாட்டுக்குக் கருத்தான நிதாங்கு ஸோல்லும் பாட்டு ப்ரதானமாயிருப்பது போலவும், நூறு பாட்டுக்குப் பரோபதேச பரமான பத்துப்பாட்டு ப்ரதானமாயிருக்கும்— என்பது இந்த குர்ணிகையின் கருத்து. முதற் பத்தில் *விடுமின் முற்றம் உபதேசபரமான பதிகம், இரண்டாம் பத்தில் * அணைவதாவணை மேல்* உபதேசபரமான பதிகம், மூன்றாம் பத்தில் * சொன்னால் விரோதம் உபதேசபரமான பதிகம். ... ... இங்குணை மற்றும் கண்ணு கொள்வது, ஒரு பத்துக்கு ஒரு பதிகம் மட்டுமே உபதேச பரமைக்கிற விர்பந்த மில்லை சில பத்துக்களில் இரண்டு மூன்று பதிகம் களுக்கூட உபதேசபரமானவை யுண்டு. ஒரு பதிகத்திற்குக் குறையா தென்பது குறிக்கோள்.

மூன்றாம் பத்தில் ஒன்பதாவது பதிகமான * சொன்னால் விரோதம் உபதேச பரமாக ஆனங்க்குது. இதைப்பற்றிச் சிறிது விவரிப்போம். ஆழ்வார் சில ஸமயங்களில் தம்முடைய இழவுக்கு வருந்துவர். சில ஸமயங்களில் எம்ஸாரிகளான நம் போல்வாருடைய இழவுக்கு வருந்துவர். * சொன்னால் விரோதத்திற்குக் கீழ்க்கழிந்த *முடியானே பதிகத்தில் தம்முடைய கிலேசங்களுக்குக் கதறினார். * சொன்னால் விரோதப் பதிகத்தில் எம்ஸாரிகளின் கிலேசங்களுக்குக் கதறுகிறார். உலகத்தில் ஜ்ஞாதாக்களாக இருப்பது அரிது. அது வாய்த்தாலும் கவி யியற்றும் பெற்றி வாய்ப்பது மிகவு மிரிது. கவந ஸாமர்த்தியம் பெற்றவர்கள் வகுத்த விஷயத்தில் தங்கள் வரக்கை விவியோகப் படுத்தாமல் கூடாதர்களான மாணிடர்களைத் துகிப் பதிலே விவியோகிப்பது மிகவும் அருவருக்கத் தக்க காரும். வடமொழிலில் ப்ரதாபருத்தீயம் என்னுமொரு க்ரங்கம் மிகவும் ப்ரஸித்தமானது. இதை இயற்றிய கவியின் பரண்டித்தயமும் கவித்வ ஸாமர்த்தியமும் மிக வியக்கத் தக்கேத. ஆயினும் இந்த க்ரங்கம் எம்பெருமா னுடைய குண கீர்த்தனத்தில் அமைந்திருந்தால் அழகிதா மிருக்கும். அங்குணர்நிக்கே அல்லப்ரயோஜுனத்தைக் கணிசித்து ஒரு கூடாதர் ப்ரபுவை விவுயிகரித்து இந்த நூல் பிறங்க தாலால் பகவத் பக்தர்கள் ஜ்ஞாகுப்பஸைப் படும்படியாக வள்ளது. இப்படிப்பட்ட மர்வூணைய க்ரங்கங்கள் உலகிற பல வள்ளன. இத்தகைய நூல்களை இயற்றுக் கவிகள் பக்கவில் ஆழ்வார்க்கு உண்டாகும் வெறுப்பு அபாரம்.

ஆழ்வார் தாமுடைய திருவாக்கு பகவத் விஷயத்தில் உபயோகப் படுகின்ற வளவுக்கு உகந்து மற்றைவீயார் எக்கீடு கெட்டாலும் அதைப்பற்றிச் சிந்தியாமல் * ஆரானு மாதானுஞ் செய்ய, அகவிடத்தை ஆராய்ந்து அது திருத்தலாவைத் * என்று பெரிய திருவாந்தாதியில் தாமே அருளிச் செய்தபடி எம்ஸாரிகளைப் பற்றிக் கவலை கொள்ளாமல் இருக்கலாம்; அப்படி மிருக்கும் பரக்குதியன்று ஆழ்வாருடையது விமுகரான எம்ஸாரிகளுக்காம் ஆழ்வார் தாம் உபதேசித்தங்கள்வீதற்குப் பல காரணங்களுண்டு. அவற்றை ஆசார்ய ஹருதயத்தில் *நன் ஞூதார் மெய்யிலூனுக்கை வித்யாதி குர்ணியையில் ‘அடைவு கெட அதப்ளகர்க்கு உபதேசிக்கிற விது ஞாலத்தார் பந்த புத்தியும் அந்த தங்கண்டு ஆற்றுமையும் மிக்க க்ருபையுமிரே’ என்றி நூப்பது கொண்டு அறியலாம். இப்போது நாம் எடுத்துக் கொண்ட பதிகத்தில் வாய் கொண்டு மாணிடம் பாடாதீர்கள் என்கிற உபதேசம் கிடமிருந்துது. இங்கை உபதேசிக்கத் தொடங்கும் போது முதலி “ சொன்னால் விரோதமிது ஆலெவாஞ் சொல்லவன் கேண்மிழை” என்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வேறு சிலரைக் கவி பாடுகின்ற ஸர்க்கார்க்கு வித முரைக்க இழிந்த ஆழ்வார் அவர்களுக்கு ஒரு பிறக்கைக்காகத் தம்முடைய அத்யவஸாயத்தை மட்டும் முதற் பாட்டில் அருளிச் செய்கிறார். ‘நீங்கள் நாஸ்துதி பண்ணைதீர்கள்’ என்று தமக்கு

விவகைத்தமான உபதேசத்தை முதற்பாட்டில் அமைத்தருளவில்லை. அவ்வுபதேசம் மேற் பாட்டுக்களில் தானுள்ளது. தம்முடைய ஆக்யவஸாயத்தை மட்டும் வெளியிடுவதான முதற் பாகாரத்தில் *சொன்னால் விரோதமிது* என்கிற வார்த்தை அங்கேபகுவிதம். ஆயினும் இந்த வார்த்தையை ஆழ்வார் இங்கு அமைத்தது— இப்பதிகத்திற்கு ப்ரமேயமானது நரல்துதி நிஷேதமேயாதலால் அதை நோக்கியே யென்க. ‘சொன்னால் விரோதமிது’ என்பதில் இது என்றது— ப்ரயோஜாநாந்தர பராய்க் கவிபாடுகிற ஏங்களை நோக்கிக் களி பாடாடுத கொள்ளுங் கோள்’ என்று நான் உபதேசிக்கையாகிற விது என்றபடி. ‘சொன்னால் விரோதம்’ என்பதற் குப்பல படியாகப் பொருள். (1) நிங்கள் சில பிரயோஜாநாந்களை நினைத்து நரல்துதி செய்யா யிற்க, அதைத் தனிருமாறு நான் உரைக்குமிது உங்களுக்கு விரோதமாகவே யிருக்கும்— என்பது ப்ரஸித்தமான பொருள். (2) மூலத்தில் சொன்னால் விரோத மென்றுள்ளதை யல்லது இன்னர்க்கு விரோத மென்று ஸ்பஷ்டமாக இல்லை. உங்களுக்கு விரோதமாகும் என்பது போலவே ‘சொன்னால் எனக்கு விரோதமாகும்’ என்பதாசலும் பொருள்படக் குறையில்லை இவர் தமக்கு என்ன விரோத மென்னில்; நரல்துதியைப் பற்றித் தாம் செஞ்சினால் நினைப்பதும் வாயினால் சொல்லுவதுமே தமக்கு ஸ்வரூப விரோதம் என்று ஆழ்வார் திருவள்ளும், இப்பொருளை ஈட்டில் விவரிக்கும் பூரிசுக்திகள் இல்லை— “ஆலேவ்ய ஸௌவா நிஷேஷ்யுதயாவும் என் வாயாற் சொல்ல வொண்ணதை; இங்கானை யிருக்கச் செய்தெயும் சொல்லும்படி மிழெறங்கள் நிற்கிற ஹீரர்த்தயும், ஆகையாலே நான் சொன்னால் அது எனக்கு விரோதமா மிழெற” என்று.

இவ்விரண்டு பொருள்களிலும்கார்ட்டில் மிக விலக்ஷனாமான மூன்றுவதோரு பொருள்முண்டு. அதாவது மஹாந்களுக்கு உபதேசமென்பது அவச்யகர்த்தவ்யமானாலும் வ்யவஸ்தையை மீறிக் கண்டவர்களுக்கும் கண்டபடி யபதேசிக்கலாகாது. *பரிசு லோகாந் கர்மசிதாந்* இத்யாசியுபாசித்தின்படியே முந்துறைஞனம் நிர்வைதழுங்டாகி ஶமாத்மோபேதனைய் உபவூராபாணியாய்க் கொண்டு சேராத்தியனும் ப்ரஹ்மவிஷ்டனுமான ஆசார்யனை உபஸத்திபண்ண அவ்வாசார்யனும்* நாஸ்வத்ஸர்வாஸிநே பிரத்யானு * என்கிறபடியே ஒரு ஸம் வத்ஸரம் பரிகாரித்துப் பின்னை யுபதேசிக்கடவுளுக்கச் சொல்லுகிற சாஸ்த்ரமர்யாதையிலே ஸ்ம்ரீரிகள் அநுவர்த்தித் தமிழகத்தில் உபதேசிக்கவேண்டியிருக்க, அங்கான்றிக்கொஞ்சுக் காங்கை வங்களை வலாத்கரித்துமூத்து உபதேசிக்கிற விது சாஸ்த்ரவிருத்தம். எனவே ‘இது விரோதம்’ என்ற தற்கு இது சாஸ்த்ரவிருத்தமானது என்றும் பொருளையும் கொள்ளக்கடவது.

இப்பொருள் அழியுதே; ஆனாலும் இது ஈடு முதலான வியாக்கியானங்களில் ஒன்றிலும் காணவில்லையே யென்று சிலர் ஆலோசிக்க வேரும். இப்பொருள் ஈட்டிலேயே நன்கு காட்டப்பட்டுள்ள தென்பதை இனி விளக்குவோம். * சொன்னால் விரோதமிது* என்றவிடத்தில் இப்பொருள் காட்டப்படவில்லையானாலும் உடனே [ஆகிலுஞ் சொல்லுவன்] என்று ப்ரதீகமேடுத்து வியாக்கியானித்தருஞ்சையில்—

“ நிங்கள் ஶமாத்மாத்யுபைதாய் ஸமித்பாணிகளாய் வர, சொல்லுகிறேனான்றே; உங்கள் அனர்த்தம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே சொல்லுகிறேன்.”

என்கிற பூரிசுக்திகள் உள்ளன. இந்த பூரிசுக்திகளுக்குச் சேர மூலத்தில் என்ன சொல்லான்தென்று பார்க்கவேணும். ஆகிலுஞ் என்கிற சொல்தானுள்ளது. நிங்கள் பரமதமாத்யபேதாய் ஸமித்பாணிகளாய் வாராதிருக்க நானுக உங்களை வினித்துச் சொல்லுகிறவிது சாஸ்த்ரக்கட்டளைக்கு விருத்தமேயானாலும் உங்கள் அனர்த்தம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே சொல்லுகிறேன். என்பதாகவே இங்கு நம்பின்னைக்கு விவகைதும், இல்லையாகில் வாக்கம் அங்கையியாது. நிங்கள் சாஸ்த்ரோக்த க்ரமத்தில் வாராதிருக்க உங்களுக்கு நான் சொல்கிறவிது சாஸ்த்ரவிருத்தமேயானாலும் உங்கள் துர்கதி காண மாட்டாமையாலே சொல்லுகிறேனன்று ஈட்டு பூரிசுக்தியை விரித்துக் கொள்ளவேணும்.

ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் * ஹு ஷூஜி ஜூராவா * என்ற விடத்து விவரணத்தில்:-

"உஹ்யா உஹ்ஜான் ஹுயா நகவாகை உஹ்ஜானை ஜூரா நலிமை விடியதே" என்கிற ஸ்ரீஸ்லுக்தியுள்ளது, இங்கே வேதாந்தவாதாவளியில் மைசூர் அனந்தாழ்வான் ஆராய்ச்சி செய்து "கவியபகவவி" என்று வாக்ய பூரணம் செய்து கொண்டேயாக வேறொழுமென்று நிரணயித்துள்ளார், ஸ்லுத்ரத்தில் இச்சையைச் சொல்லுமதான ஜிஜ்ஞாஸை பதமுள்ளது. ஜிஜ்ஞாஸை விதிக்கப்படுவது போல் தொன்றுகிறது. இச்சையுள்ளவனுக்கு ஒரு காரியத்தை விதிக்க சாஸ்தரம் முனவருமேயல்லது இச்சையை விதிக்கமர்ட்டாது. இங்கு மூலத்தில் இச்சையை விதிப்பது போல் கண்டாலும் இச்சை அடியேயமாகையாலே உடை-ஊனை ஜூரா நலைவை விடியதே என்று பாஷ்யகாரர் திருவுள்ளமாக அனந்தாழ்வான் விவரித்திருக்கிறார். உள்ள வச்சும் நன்கு அங்வயிக்க வேறொழுமானால் அங்ஙனே அத்யா ஹாரம் செய்துகொண்டாக வேறொழுமென்பதும். அது தோஷமன்றென்பதும் அனந்தாழ்வான் திருவுள்ளம். அதே நியாயம் இங்குக் கொள்ளக் கடவுதாயிருக்கும். "நிங்கள் ஶமதமரத்யூ பேதாய் ஸமித்பாணிகளாய் வர, சொல்லுகிறேனன்றே" என்றதற்கு அடுத்தபடியாக ஆகவே சாஸ்தர விருத்தமாயிருந்தாலும்' என்றித்தனையும் கூட்டிக் கொள்ளவேணும், இது கூட்டிக் கொள்ளாவிடில் உள்ள ஸ்ரீஸ்லுக்கிரி ஸமஞ்ஜஸமாக அங்வயிப்பதறிது- என்று பெரியார் பணிக்கக் கேட்டிருக்கை,

ஸ்ரீ காஞ்சியில் பஞ்சஸ்தவ கோஷ்டியநுபவானந்தம்.

(ஸ்ரீ. உ. வே. அ. வி. சிருஷ்ணஸாமி ஜூயங்கார, ஏரணைகுலம்.)

* வாவாராவிடுவூர்க்குவூ வே வை முடை ஜூரெதாவசே |

காஞ்சிக்கை செய்து வை முடை தூரெதா வாஷாசே || *

என்கிற சீலோகம் பெரும்பாலும் யாவருமறிந்ததே. ஸப்ஸாரமாகிற எட்டிமாத்தில் அழுதம் போன்ற இரண்டு பழங்கள் பழங்கின்றனவாம்; அவை எவை யென்னில்; பகவத் விழகான நமக்கும் சில ஸமயங்களில் பகவத் க்ரதியானது நம்மையுமறியாமல் விளைகின்றதன்றே; இது வொரு பழம்; பாகவதர்களினுடையவும் அவர்களது கோஷ்டியினுடையவும் பெருமையறியாத நமக்கும் சில ஸமயங்களில் பாகவத கோஷ்டியில் அங்வயித்துக் கொள்கிறும் பாக்கியம் வாய்க் கின்றதன்றே அது மற்ற ரூரு பழம். ஆக இவ்விரு பழங்களும் ஸம்ஸார விஷவருக்கத்தி விருந்தே தோன்றுகின்றன வென்பது ஓமலைத்த சீலோகத்தின் தாற்பரியம். இதில் 'கதாசித்' என்று ஒரு முறையே ப்ரதீயரகமிருந்தாலும் அதை இரு முறை கொண்டு, ஒரு ஸமயத்தில் பகவத் பக்தி விளைகிற தென்றும், மற்றுமொரு ஸமபத்தில் பாகவத கோஷ்டியில் சேர்த்தி யுண்டாகிற தென்றும் பொருள் சொல்லி ப்ரைருவர்கள். ஒரை ஸமயத்தில் இவ்விரண்டு பலன்களும் பலிக்கக் காண்பது மண்டு, பாகவத கோஷ்டியில் ஓர்ந்தால் அந்த சேர்த்தி அந்த குணத்திலையே பகவத்பக்கியில் மூட்டுவதநிலையா? பகவத் பக்தி மெய்யை உண்டானால் அது பாகவத கோஷ்டியில் உடனே கொண்டு தள்ளாமலிருக்குமா? இது நிற்க.

அடியேன் உத்யோகவிமித்தமாகப் பல தலங்களிலும் வாழ்ந்தவன்; தற்காலம் சில வாண்டுகளாக ஏரணைகுலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும் திருவரங்கம் பெரிய கோயில், திருவல்லிக்கேணி, கூடலூர் ஸன்னிதி முதலான திவ்யதேசங்களிலும் பலகாலம் வாழுங்கந்த துண்டு. அப்படிப்பட்ட ஸந்தர்ப்பங்களில் பாகவத கோஷ்டிகளில் அங்வயிக்கும் பாக்கியம் நேருவதுண்டு. பரக்குதம் 29—1—59 ஸாப்ரபாத ஸமயத்தில் அடியைணுக்கு நேர்ந்ததொரு ப்ராஹ்மாந்தாருபவத்தை, இது காறும் அடியேன் ஆங்காங்கு அருபவித்த ஆனந்தங்களுள்

சிகரமான தென்று விழ்ஞாபித்துக் கொள்ளுகிறேன். அடியென் ஸமீப காலத்தில் ஸ்வல்பம் வடாட்டு ஸஞ்சாரம் செய்து 28—1—நால் காஞ்சிபுரம் வந்து சேர்ந்தேன். மறுநாள் கூரத் தாழ்வானுடைய வருவத் திருநகூத்தோத்ஸவ மாதலால் கூரத்திலரவது காஞ்சியிலாவது அதையநுபவிக்கலாமென்று காஞ்சிக்கு வாது சேர்ந்தேன்.

இவ்விடத்தில் ஏறக்குறைய நாற்பது ஸ்வத்ஸவரங்களாக பூரி. உ. வே. பிரதிவாதிபயங்கரம் ஸ்வாமியின் வேத வேதாந்த வைஜயங்பொடசாலையின் சார்பாக நாடிடாறும் சிற்றஞ்சிறு காலையில் முப்பது ஸ்வாமிகள் போல் கூடித் திருவிதி ப்ரதக்கிணம் நடத்திவருவது ஜகத் ப்ரவித்தமேயன்றோ. அத்யயநதினங்களில் வியமேந வேதபாராயணம் [க்ரமம்] நடந்து வருகிறது. அந்தயயந தினமாயிருந்தால் அன்றைய நஷ்டத்திரங்களுக்குத் தக்கபடி ஆளவந்தார் ஆழ்வான் பட்டர் முதலான ஆசார்யர்களின் பூரி ஸமக்திகளான ஸ்வேதாத்ரங்கள் அநுஸந்திக்கப்பட்டு வாங்வது வழக்கம். கூரத்தாழ்வானுடைய வருவத் திருநகூத்தரம் வியமேந அத்யயந தினத்தில் தான் வரும். வந்தாலும் அன்று வேத பாராயணத்தை நிறுத்தி ஆழ்வான் பூரி ஸாதிக்தியான பஞ்சஸ்தவத்தையே ஸேவிப்பது வழக்கமென்பதை அடியேனநிற்து இந்த மஹா கோஷ்டயை ஆநுபவிக்க பாக்கியார் பேற்றேன்.

பின்மாலை ஸரியாய் 3-30 மணிக்கு மூப்பு கூடி நித்யக்ரமத்தில் பூரி தேவராஜமங்களம் ஸேவித்து உடனே பூரி வைகுண்டல்தவம் தொடங்கினார்கள். ஜம்பது ச்லோகம் பாடசாலையிலேயெயிருந்து ஸேவித்துவிட்டத் திருவிதியில் செல்லப் புறப்பட்டார்கள். மேற்கே ஒரு மைல் தூரத்திலுள்ளது தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியைச் சேர்ந்த கூரத்தாழ்வான் ஸன்னிதி. அந்த ஸன்னிதிக்கும் சென்று ஸேவித்துத் திரும்பும் வழக்கத்தின்படி அங்கு சென்று சேருகையில் பூரி வைகுண்டல்தவம் முடிந்து அதிமாநநஷ்டவஸ்தவமும் முடியும் ஸமயமாயிருந்தது. அங்கு ஆழ்வான் திரு முன்பே ஸ்வாமிகள் வீற்றிருந்து வரதாராஜஸ்தவம் ஆரம்பித்து முப்பது ச்லோகம் ஸேவித்து அங்கு மின் நும் புறப்பட்டு. தேவப்பெருமாள்ஸன்னிதி கோபுரவரசலில் வீற்றிருந்து அரைமணிகாலம் ஸேவித்து சீரதாராஜஸ்தவத்தைச் சாத்தி. ஸாந்தரபாஹு ஸ்தவம் தொடங்கி வடவண்ணட மாடவீதியாக வந்து பாடசாலையில் வீற்றிருந்து வெளுநாழிகை ஸேவித்து பூரி ஸ்தவாந்தமாகத் தலைக்கட்டி. பிறகு யதிராஜுவிம்பராதியில் ஆழ்வான் ப்ரஸம் ஸையுள்ள (பூரிவத்ஸஸித்தர ஶரணம் யதிராஜுமீடை, கூராதினாத குருகீகசமுக, வாசாமரைகாசர மஹாகுண சீபரிகாரு) கூராதினாத, சுத்தாத்மயாமுநற்றுத்தம கூராத ...] ச்லோகங்களையும் அநுஸந்தித்து, கதிரவன் குளதிசைச் சிகரம் வந்தணையு மளவிலே ஆறு மணிக்கு கோஷ்ட ஸமாப்தியடைந்தது

அதிகம்பீரதிவ்யஸ்மக்தியாயமெந்த பஞ்சஸ்தவத்தை இப்படி ஏகயாராய் முப்பது ஸ்வாமிகள் ஸேவிக்கக் கேட்கும் பாக்கியம் ஸமாந்யமான தன்று. அடியென் காஞ்சிப்ராந்தத்திலும் பல நாள் வலிக்கப் பெற்றவாகையிருந்தும் இப்படி நாற்பது ஸ்வதுக்ஸாரமாக நடைபெற்று வருமதியாத்தை அறிந்துதலில்லை. ஸாதாரணாதினங்களில் இந்தக் திருவிதிப்ரதக்கிண மேராஷ்டிரீலை பல கால் அங்காயித்துக் களித்திருந்ததாண்டாயினும் ஆழ்வான் திருநகூத்திரத் தன்று இப்படி யோரு விசேஷம் நடைபெற்று வருகிற தென்பது தெரியாமலையிருந்தது. என்கினப்போல் இவ்விசேஷங்களை அறியப் பெறுகவேங்கள் மற்றும் பலருமிருப்பர்களாதால்ல அகிளவரும் இதையெயிவைபூர்வமென்றை இந்த வியாக்கத்தை யெழுதலாணேன். இனி நாம் எந்தலூரிலிருந்தாலும் இவ்விசேஷங்களுக்குத்தன்று காஞ்சி வந்து சேர்ந்து கூடியிருந்து குளிருவேணு மென்னுயய்யவளாயம் உண்டா யிருக்கிறது. ஆனாலும் ‘லாயா நகவோ வரிக்ஷஃ பூ திக்குறவப்பேசு’ என்கிற ஆழ்வான் பூரி ஸமக்தியை நினைக்கும்போது நமது மனோஶயம் வியமேந பலிக்குமோ என்கிற அதிசாந்ஸயுண்டாகின்றது. அசிந்திதமாக இப்போது வாய்த்த பாக்கியத்திற்கு உக்கக் குறைபில்லையே. பஞ்சஸ்தவத்வரே ராஷ்டிக்குப் பொலிகபொலிக வென்று மங்களாபரஸாம் செய்து இற்கின்றேன்.

அஸ்மத்குருபரம்பரைப்போ நம:

அம்ரதலை டி.

184

வினாம்பி
மாசி

— பத்ராபீபாக்ஸன் —
ஸ்ரீகாஞ்சி பி. அண்ணங்காராமியா
ஸ்ரீரங்கம் மெ. வந்தராஜாராமியா

1959

FEBRUARY

அனுவாதம் சூக்கிரீதியதீ சுமனோமனோவினோதாய | அஸுதலதாரி பிரஸ்து சதத ஶரிரங்கந்஦ிமஸ்ஸவி஧ாது ||

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் புதிய கலைம்.

இல மாதங்களாக ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் அகாண்ட நாண்டவை மென்னும் படியாக சௌவர் களின் கிளர்ச்சி யொன்று தோன்றி யிருப்பது உலகப் பிரதித்தநமே. அந்தலத்தில் வட பெருங் கோயிலுடையான் ஸன்னிதி கிறது மேடான் ஸிலத்தில் அமைந்துள்ளதென்பது யாவரு மறிந்திருக்கலாம். இந்த ஸக்ஷிவேசம் இன்று நேற்று ஏற்பட்டதன்று. ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இவ்விதமான அமைப்புத் தானுள்ளது என்பதில் யாருக்கும் விவாதமில்லை. இப்படி மேட்டு ஸிலத்தில் ஸன்னிதி அமைந்திருப்பது இத்தலத்தில் மட்டு மன்று. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்க்கு அருகிலுள்ள திருத்தண்கால் என்கிற திவ்யதேசமும் இப்படியே. காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீ வரதாஜப் பெருமாள் ஸன்னிதானமு மிப்படியே. “திருநறையூர் மணிமாடம்” என்று போற்றப்படுகின்ற நாச்சியார் கோவிலும் உன்னதமான ஸ்தலத்திலேயே அமைந்திருக்கின்றது. இங்கனே மற்றுஞ் சில திருப்பதிகளையும் காணலாம்.

ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் நேர்க்கிறுக்கின்ற விவாதமாவது, இங்குக் கீழ் ஸிலத்தில் விங்கப்பரதிஷ்டை யிருப்பதாகவும், வைணவர்கள் காத்திரத்தினால் அதை மூடி மறைத்து மேல் ஸிலத்தில் விஷ்ணு கோவிலைக் கட்டிவிட்டார்களென்றுங் கூறி இப்போது கீழ்ப்பாகத் தைத் திறக்கு விடவேணு மென்கிறுர்கள் சைவத் தலைவர்கள். இது வொரு பெரிய கிளர்ச்சியாகத் தோன்றியுள்ளதங்கு. சென்னை ரிவில்யூயிஸ் எண்டோமெண்டு போர்டு அதிகாரிகள் “ஒரு வகும் ரூபாய் தொகை டெபார்ட்டு செய்தால் திறக்கு காட்ட ஏற்பாடு செய்யலாம்” என்று அபிப்பிராயம் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். வடபெருங் கோயிலுடைய ஸன்னிதானம் ஆயிரமாண்டுகட்டு மேலாக இவ்வண்ணமாகவே யுள்ளதென்பதை விவாதக் கிளர்ச்சிக்காரர்களும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்களென்று தெரிய வருகிறது. பெரியாழ்வாருடைய காலத்தில் இந்த மாறுபாடு ஏற்பட்டதாகவும் கூறுகின்றார்களாம் அக்காலத்தில் சைவர்கள் இல்லாமற் போகவில்லை. புதிதாக ஒரு அதர்க்கணச் செயல்

அப்போது தொடங்கப்பட்டிருக்குமாயின் எவ்வளவோ ஆகேபங்கள் தோன்றி யிருக்குமே. அப்போது கிடைக்காத பரிஹாரத்தை இப்போது கோருவது சியாயத்திற்குச் சேருமா?

ஒரு லக்ஷ்மே யன்று : பத்து லக்ஞதான் டெபாஸிட்டு செய்தாலும் கூட மிகப் புராதனமான ஸன்னிதானத்தை இடிப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கச் சிறிதும் உபயத்தி யில்லையே. அவன்தையாய் இப்படி ஆங்காங்குப் பல அதர்க்கணச் செயல்கள் தொடருவதற்கு ஹேதுவாகுமே. அதிகாரிகள் ஆர அமர ஆலோசித்துச் செய்வது நலம்.

“ இய்மாண் ஜானமிஹ வி஧ியதே இந்யமாணம் ஜூனாமிஹ விதீயதே.”

ஸ்ரீபாஷ்டியாபக்ரமத்தில் “இஞ்சாயா இய்மாணப்ர஧ாநத்வாத् இய்மாண் ஜானமிஹ வி஧ியதே” என்கிற ஸ்ரீஸ்ரீக்தி யிருப்பது ப்ரஸித்தம். ஸுலாங்கா ஸுநித்ரத்தில் ‘ப்ராஹ்ம ஜிஜ்ஞாஸா; என்கிற பதமிருக்கின்றதே யோழிய க்ரியை யொன்று மில்லீ. கர்த்தயா- கர்த்தவ்யா, என்று அத்யாஹாரம் செய்து கொள்ளவேண்டும். ஜிஜ்ஞாஸா என்பதற்கு அறியவேணு மென்கிற இச்சை என்று அர்த்தமாகையாலே இச்சையைச் செய்யவேண்டிய தென்றதாயிற்று. இதன் மேல் ஒரு சங்கை தோன்றுகிறது; (அதாவது) இச்சை தான் ஜிஜ்ஞாஸா பதார்த்த மென்னில் அந்த இச்சையில் கர்த்தவ்யா என்கிற க்ரியை எப்படி அங்வயிக்கும்? கருதி ஸாத்யத்வந்தானே கர்த்தவ்ய பதார்த்தம்; விஷயத்தின் நன்மையைப் பற்ற இச்சை தன் னடையே உண்டாகுமதே யோழிய க்ருதி ஸாத்யமன்றே. ஆகவே ‘இச்சா கர்த்தவ்யா’ என்கிற வாக்யம் அங்வயிக்கமாட்டாதே யென்பது சங்கை, இந்த சங்கையை மௌலிர் அனந்தாழ்வான் தம்முடைய வேதாந்த வரதாவளியில் ஒரு வாதமாகிய ஸமாஸ வாதத்தில் (பக்கம் 20-ல்)

“ நனு... இஞ்சாயா ஏவ ஜிஜாஸாபார்஥த்வே தாஞ்சேஞ்சாயாஃ கथமாத்யாஹியமாணக்ர்த்யபார்஥குதி-
சாத்யத்வந்தாந்வயः? இஞ்சாயா விஷயஸௌந்஦ர்யாधிநத்வேந புருபேஞ்சா஧ிநஞ்சுதிஸாத்யத்வாभாவாத्”

என்கிற வாக்யத்தினால் கிளப்பியுள்ளார், இந்த சங்கையை அவர் தாமே பரிஹரி,த்திருக்கிறார். எங்குனே யென்னில்;

“இய்மாணப்ர஧ாநத்வாதித்யநந்தரம் அவிஷேயத்வேபி இதி பூர்ணியம்.”

என்ற காட்டி உபபாதங்கும் செய்திருக்கிறார். ஸுநித்ரத்தில் இச்சை விதீக்கப்படுவது போல் தோன்றினாலும் அதற்கு விதேயத்வம் ஸம்பவிக்க மாட்டாதாகையாலே அது விதீக்கப்படுவதாகக் கொள்ளலாகாது, ஜிஜ்ஞாஸையாவது ஜூனாநேச்சையாகையாலே விதில் ஏகதேசமான ஜூனானை விதீக்கப்படுவதாகக் கொள்ள வேண்டும். “ஜூனாஸிரியை விதீபாடுதே” என்கிற மௌலிக்கு மீபாஷ்யத்திலையே யிருந்தாலும் “நுவிதேயத்தேவே” என்று பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டும் படியாகத் தெரிவிக்கப் பட்டிருப்பது நல்ல தெளிவைப் பிறப்பிக்கக் கூடியது. மீபாஷ்யகாரர் தாமே “நுவிதேயத்தேவே” என்பதை அருளிக்க செய்திருக்க வேண்டுப்பல்லவா? அப்படி யருளிக்க செய்யாதது குறைதானே யென்று சினிக்க வேண்டா. சாஸ்த்ரஜூனர்களுக்கு இது ஸாலபமான விஷயம், பங்க்தியை அங்வயிக்கும் போது இதைச் சொல்லியே திருவர்கள். இதுபோலவே * சொன்னால் விஶோத மிதுவாகிலும்* என்ற விடத்து ஈட்டில் நாம் தெரிவித்திருக்கிறபடி வாக்ய பூரணம் செய்து கொண்டாலும் செய்து கொள்ளவிட்டாலும் “உபஸத்தி பண்ணிக் கோராத வங்களுக்கு நானுக் கூடதேசிக்கை சாஸ்த்ர விருத்தமீம்யானாலும்” என்கிற திருவர்ஸம் ஸாஸ்பஷ்டமேயாகும். ... *

ஸ்கல் சாஸ்த்ரார்த்த கல்பதரு.

—(குரு சிங்ய ஸம்வாதம்.)—

(174 லக்கமுன்ன லஹரியின் தொடர்ச்சி.)

சிங்யன் :— ஸ்வாமிந்! அடியேன் சில மாதங்களாக அங்கத்தமாய் வெளியூர் செல்ல ஓரங்கத்தனால் தேவரினர் ஸந்தித்து ஸந்தேதம் பரிஹாரங்கள் பெற்றுக் கொள்ள ப்ராப்தமில்லை யாயிற்று. மறுபடியும் திருவடிவாரத்தில் சில விழ்ஞாபனங்கள் செய்து கொள்ளுகிறேன். க்ருபைடுன் தெளிவு பெறுவிக்க வேணும். (குருவின் அநுமதியைப் பெற்றுக் கொண்டு கேட்கிறேன்.) மதாங்கதரஸ்தர்களை வேத பாஹ்யர்களென்றும் குத்ருஷ்டகளென்றும் பிரித்துச் சொல்லுகிறார்கள்லவா? வேதத்தை அடியோடு ப்ரமாணமாக ஒப்புக் கொள்ளாதவர்களை பாஹ்யர்களென்பதாகவும், ப்ரமாணமாக வொப்புக் கொண்டு அதில் அபார்த்தம் செய்யவர்களைக் கூட்டுத்தகளென்பதாகவும் சொல்லக் கேள்வி. வேதத்தை அறவே விட்டொழித்தவர்களான பாஹ்யர்களிற் காட்டிலும் அதை ப்ரமாணமாக இசைந்து அத்யயங் அத்யாபநாதி கனும் செய்து போருகின்றவர்கள் ஏதே அபார்த்தம் செய்தாலும் வேதப்ரமாண்ய ஸ்வீகர்த்தாக்களென்கிற காரணத்தாலும் வேதாத்யயங் விஷ்ணுதர்களென்கிற காரணத்தாலும் உயர்ந்த வர்கள்லவா? ‘பாஹ்யர்களும் குத்ருஷ்டகளும் ஒரே தரகதிதான்’ என்று மநு மஹர்ஷி கூறியிருப்பதாகத் தெரியவருகிறதே; இதைப் பற்றிக் கலக்கமா யிருக்கிறது; தெளிவு பெறுத்த வேணும்.

குரு :— மநு மஹர்ஷியானவர் * யா சேதாஸ்மூத்யோ யாசு காசு குடிஷ்டயः । தாஸ்வா நிஷ்கலா: பிதை தஸ்மோநிஷ்பா ஹி தா: ஸृதா: ॥ * என்று சொல்லி யிருக்கிறார். வேதம் அப்ரமாண மென்கிற சார்வாக ஜௌங் பெளத்தாதிகள் பாஹ்யர்களெனப்படுகிறார்கள்; இதை கீடை தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோய். குத்ருஷ்டகளென்று சொல்லப்படுமவர்களை யாராக மினைத்திருக்கிறோய் நி? வேதத்தைப் பரமப்ரமாணமென்று ஒப்புக் கொண்டும், வேத வேதயமான பரப்ரஹ்மத்தை குண சூங்யமாகவும் லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தமற்றதாகவும் சரீரமற்றதாகவும் பரிவார மற்றதாகவும் பிதற் றுமவர்களென்றே குத்ருஷ்டகளாகக் கூறப்படுகின்றார்கள். இவர்கள் வேதத்தை யொப்புக் கொண்டும் பரப்ரஹ்மத்தை யொப்புக் கொண்டும் என்ன லாப மடைந்தார்கள். ஒரு சிறு குதை கேள். ஒரு மஹான் கைதுப்பிப் போவினார். ஆவரைத் தேடிப் பிடித்துக் கொண்டு வரச் சிலர் சென்றார்கள். ‘ஏவர் இல்லைவ யில்லை’ என்று சொல்லி ஒருவர் திரும்பி விட்டார். மற்றொருவர், ஆவர் கணாத்து விட்டாரென்றும். ஆனால் கூக யில்லை காவில்லை முகமில்லை வயிறில்லை வாயில்லை ஒன்றுமில்லை யென்றும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார். இவர்களுந் நி ஏதாவது வாசி காணகிறுகியே?

சிங் :— என் வாசியில்லை? ‘ஆவர் இல்லவே யில்லை’ யென்று சொல்லி விட்டால் துக்கமே யில்லை. இருக்கிறென்று சொல்லி கொரமான தன்மையைப் பாக கேட்கும்பொது அடி வயிறு கீழ் வயிறு மேல் வயிறு எல்லாம் தீப்பற்றியன்றே ஏரியும்.

குரு :— இதை நன்கு கெளிந்து கொண்டிருக்கிறோன்றே. குத்ருஷ்டகளாகப் பிறப்பதை விட பாஹ்யர்களாகப் பிறப்பது மேல்லால்வா? ஆலை இவர்களில் ஏற்றத் தாழ்வு விசாரிக்க வேண்டா. கூத்தாழ்வான் ஸ்ரீ வைகுண்ட ஸ்தவத்தில் *பாஹ்யா: குத்ருஷ்டய இதி த்விதயேயி* என்ற சீலோகத்தில் *ஜாயத்ய காநநமுரைமுருணிக்ஷோ: காஸாரஸ்தனிஹதஸ் சு கி விஶேஷः?* எனகிறேன். ஆர்சரியான இந்த ஸ்ரீ ஸாமக்தியின் அர்த்தத்தைக் கேள்;

விடாய் மிகுந்துத் தண்ணீரைத் தேடியோட இரண்டு மிருகங்கள் புறப்பட்டனவாம்; அவற்றில் ஒரு மிருகமானது தடாகத்தில் புகாதே ‘ம்ருகத்ருஷ்ண’ எனப் படுகிற கானலீப் பார்த்துப் பெரிய நதிப்ரவாஹமாக மயங்கி ஓடிக் கொண்டே யிருக்கையில் வழி யிடையே நேர்பட்ட புலி சிறுத்தை முதலிய கொடிய மிருகங்களின் கையிலே யகப்பட்டு அடித்துக் கொன்று தின் னப்பட்டெழுந்தது. மற்றெலூரு மிருகமானது விடாய் தோப் பெறுவதற்கு உண்மையாகத் தண்ணீருள்ள தடாகத்திலேயே சென்று சேர்ந்தும் அடைவே இழிய வேண்டிய துறையிலே யிழியாமல் துறை தப்பியிழியை அங்குக் கிடந்த வொரு முதலையினுடை கதுவப்பட்டு மாண்டெழுந்தது. ஆக இரண்டு மிருகங்களும் தடாக ப்ரவேச அப்ரவேசங்களாலே சிறிது வாசி பெற்றிருந்தாலும் விராசத்திலே வாசியற்றவர்களே யென்று அறுதியிடக் குறையில்லை— என்கிற விதுதான் இந்த [ஆழ்வானுடைய] திவ்ய ஸாக்தியின் தாற்பரியம்.

சினி :— இந்த ரீலீஸுக்திமிகாங்களுமிருக்கின்றது. இதில் காட்டப்பட்ட இரு மிருகங்களின் கதை மிக வழியிடு. மருச த்ருஷ்ணரிகையிலே [கானலீபிலே] மயங்கி யொழிந்த மிருகத்தின் ஸ்தானத்திலே வேத பாஹ்பர்களைக் கொள்ளவேண்டுமென்றும், தடாகத்திலே யிழிந்த மிருகத்தின் ஸ்தானத்திலே குத்ருஷ்டிகளைக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் கூறியிருப்பது பொருத்தமான த்ருஷ்டாந்தம். ஆனால் இங்கு ஒரு சிறு ஸங்கீதமுறை, வேத பாஹ்யர்கள் இன்னுரென்பது ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிகிறது நமக்கு; குத்ருஷ்டிகளை அப்படி நிர்ணயித்துக் கொள்ள முடியவில்லையே. குத்ருஷ்டிகளென்று ஒரு ஜாதி யில்லையன்றே. குத்லிதமாக அர்த்தம் செய்பவர்களைக் குத்ருஷ்டிகளென்ன வேணும். அவர்கள் செய்கிற அர்த்தம் குத்லிதமென்று நாம் சொல்லுவதும், நாம் செய்கிற அர்த்தம் குத்லிதமென்று அவர்கள் சொல்லுவது மானால் இன்னுர்தாம் குத்ருஷ்டிகளென்று எங்யென நிர்ணயிப்பது? யார் நிர்ணயிப்பது? விவாதாஸ்பதமான விஷயத்தை மத்யஸ்தர்கள் நிர்ணயிக்க வேண்டும், உலகமேல்லாம் பாலும் குத்ருஷ்டி மயமாகக் கிடைகிறது. பாம் வைதீகர்களாகச் சொல்லப் படுமீவர்கள் மெலிந்தும் இதர்கள் மலிந்து மிருக்குமிவ்வுல்கில் மத்யஸ்தர்களைத் தேடிப் பிடிக்க முடியுமா? இதில் தெளிவு நிறப்பிக்கவேணு முடியேனுக்கு.

குரு :— தெளியச் சொல்லுகிறேன் கேள். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸ்மார்த்தர்கள் என்னுமிருவகுப்பை யெடுத்துக் கொள்வோம். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாகிய நாம் நமக்கு மூல புருஷர்களாகிய ஆழ்வார்கள் ஆசாரியர்கள் ஸ்தாபித்து வாத்த அர்த்தங்களை ரோபுரமாத்ரமும் வழுவாமல் ஆதித்த வருகிறோம். அனுஷ்டானத்திலும் காட்டி வருகிறோம். பிறர்களும் இப்படியே தாங்களுமிருப்பதாகச் சொல்லிவிடக் கூடும். மதபைதப்பாடுக்குதங்களான பல விஷயங்களில் ஒவ்வொரு விஷயமாக எடுத்துக் கொள்வோம். எந்த விஷயத்தை முதலில் எடுத்துக் கொள்ளலாமென்று கீ கருதுகின்றோயா அதையே எடுத்துக் கொள்ளுகிறேன்; சொல்லு.

ஶிஷ்,— ஸ்வாமிர! அல்பஜ்ஞான அடியேன் என்னறிவேன்? எதை யெடுத்துக் கொண்ட ஸாதித்தால் அடியேன் புரிந்து கொள்ள நாடியுமோ. அதை தேவரீஸீ யறிந்து ஸாதிப்பது நலம். ஸ்ரீமத் நாராயண பரதவத்தைப் பற்றி ஸாதிக்கலாமானால் ஆனந்தமாகக் கேட்டிபன்,

குரு :— யுக்தமான விஷயமே இது. இதைப்பற்றியே சொல்லுகிறேன். ஸ்ரீமந்தாராயணேன் பர தெய்வமென்றும், அவனுகுவணையே பழிப்பது தான் உற்றதென்றும், இதாகெய்வங்களை யுபாஸிப்பது நம்முடைய அங்கார்த்த ரேபாத்தமாகிற ஸ்வரூபத்திற்கு விருத்தமென்றும் நம்முடைய ஆழ்வார்களும் ஆசாரியர்களும் கல் வெட்டாக நிருபித்திருக்கிறபடியால் இதையே நாம் சேமநிதியாகக் கொண்டு இந்த பத்ததியில் என்னளவும்

சிறுமிகள் அனுஷ்டானத்திலும் காட்டி வருகிறோம். ஆதிரங்காசார்ய ஸ்வாமிகளும் இதையே தமிழ்நாட்டின் பாரம்பரையில் வருபவர்கள் அந்த வித்தாங்களை அடியேற்றி நடந்து வருகிறார்களா? என்பதை கவனித்துப் பார்.

சிறு :- ஆதி சங்காசார்ய ஸ்வாமிகள் மூலம் ஆழ்வாராசாரியர்களைப் போல் தேவதாங்தர ப்ராவண்ய நிலைத் தூர்வகமாக பூர்ணாராயண பாரம்பரையில் வருபவர்களை அடியேன் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அவருடைய சிவ்ய பரம்பரையில் வருபவர்கள் எவ்விதமாக நடந்துகொண்டு வருகிறார்களென்பதை அடியேன் நன்கறிவேன். ஆனால் ஆதிசங்காசார்ய ஸ்வாமிகளும் இப்படியோடு பல தசம் சொல்கிறார்யாகவே அடியோன் க்ரஹித திருப்பது. இப்போது தேவரீர் ஸாதிப்பதைப் பார்த்தால் அவருடைய வித்தாங்கள் இதுவன்று போல் தோன்றுகிறது. அவர் பூர்ணாராயணரிடத்தில் எப்படிப்பட்ட ப்ரதிபுத்தியுள்ளவர்? என்பதை ப்ரமாணேபங்யாஸ பூர்வகமாக ஸாதிக்க வேணுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன். இது அவசியம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவனுக்கிறேன். சாரீரக மீமாங்களையென்கிற ப்ரஹ்மஸுத்ரங்களே நமக்கு ப்ரதானமான வேதாங்கள் சாஸ்த்ரமாக வள்ளது. அதில் ப்ரஹ்ம சப்த மொன்றே திருப்பித்திருப்பி வருகிறதே யெறுமிய நாராயண விஷ்ணுவாஸாதேவதி சப்தமொன்றும் வரக்காரணேயே. ஆதலால் அந்த ஸுத்ரகாரருக்கும் நாராயண பாரம்பரையில் ஊக்கமில்லை போல் தோன்றுகிறதே. இதைப் பற்றியும் ஸாதிக்க வேணுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

குரு :— நீ கேட்டிருப்பது மிக அவசியமானதே; நீ ப்ரஹ்மஸுத்ர பாஷ்யமும் கேட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறபடியால் விஷயங்களை உனக்கு எளிதாகத் தெரிவிக்க இயலுமென்று நினைக்கிறேன்.

(தொடரும்)

ஆழ்வான் ஸ்ரீஸ்ரக்ஷியநுபவம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்தில் ஆழ்வானென்றால் கூரத்தாழ்வானுக்கே அ ஸாதாரணவ்யபதீஸமாகும். கடாதுராழ்வான் எங்களாழ்வான் முதலானாருமிருந்தாலும் கூரத்தாழ்வானையே உபபதமொன்றுமின்றி ஆழ்வானென்பது. இவ்வாசார்ய ஸார்வபௌமருடைய திருங்கூத்ரம் ஸங்கிலிதகாலத்தில் [தைமாத ஹஸ்தத்தன்று] எங்கும் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அதையொட்டி அவருடைய திவ்ய ஸுலக்தியநுபவத்தைச் சிறிது செய்வோமிங்கு.

விசிவ்டாத்வைதலம்பிரதாயத்தில் ஆளவங்காரும் எம்பெருமானாரும் திருவவதரித்ததிற் காட்டிலும் ஆழ்வான் திருவவதரித்தது ஒப்புயர்வற்ற விசோஷமென்ன தக்கும். இவருடைய ஸர்வதொழுகமான பாண்டித்யம் ஸாப்ரஸித்தம், அது பெரிதன்று. ஆத்மகுணபூர்த்தியில் ஒத்தாரும் மிக்காருமில்லாதவர் இவரொருவரேயென்று எம்பெருமானார்தாரும் அறுதி யிட்டிருக்கபடி. * மொழியைக் கடக்கும் பெரும் புகழான் * என்று அழுதனாரும்,

* வாலாக்கொஶாராயாராண தேஸ்காராராக்காலாயிதாய *

என்று மணவாளமாழுனிகளும் அருளிர் செய்துள்ளார்களென்றால் அதனிலும் அதிராயமாக நாம் சொல்ல வேண்டியதுண்டோ? ப்ரக்ருதம் இவருடைய திவ்யஸுலக்தியநுபவம், ஸ்வாமி

அனேக கரங்தங்களையருளிச் செப்திருந்ததாகத் தெரியவந்தாலும் பஞ்சஸ்தவமென்று ப்ரஸித்த மாண ஜுந்து ஸ்தவங்களே ஸ்வாமியின் திவ்ய ஸாமிக்திகளாக நமக்கு அறுபவிக்கக்கிடைத்திருக்கின்றன. இவை அமைந்திருக்குமழுகு அங்கிர் வாசநீயம். ஆழ்வார்களின் ஈரச்சொற்களில் ஸ்வாமி தாம் ஆழங்காற்பாட்டிருந்த அதிசயம் இந்த ஸ்தவங்களில் அற்புதமாகத் திகழ்கின்றது. அருளிச் செயல்களிலுள்ள அர்த்த விசேஷங்களையிட்டு சௌலாகங்கள் பணிப்ப தென்கிற பத்ததியை முதன் முதலாக ஆளுவந்தார் அவைம்பித்தவர், எனினும், அந்த பத்ததியை அபரிமிதமாக வளர்த்துப் போந்தவர் ஆழ்வான். இவருடைய திருக்குமாரான பட்டர் இவ்விஷயத்தில் இவரினும் அதிசயித்தவரெனிலும் அது நிற்க. இவருடைய அநுபவம் இப்போது ப்ராப்தமாகின்றது.

பஞ்சஸ்தவங்களில் முதல் ஸ்தவம் ஸ்தவம். இது நூறு சூலோகங்கள் கொண்டது. முதல் சூலோகம் எம்பெருமானுரூபதைய ஸ்துதி. அந்த சூலோகமே [* யோநித்யாஸ்யாதேந்த்யாதி,] எம்பெருமானுர்க்குத் தனியனுக வழங்கி வருகின்றது, அடுத்த இரண்டு சூலோகங்கள் நம்மாழ்வார் பெருமையை அற்புதமாகவரைப்பன.

* தெருவிசூ வழக்கங்குயடைவில-உடனோய்சு

வெங்வழு வாகவிசூஜநவஸு யதெவ நிதூடி ।

॥ அா ஸா ணூஜஶாரணூ ஜ்நவஸு ராணூ ॥

தகுங்ரூயெசு வக்காநாஹரணாவீயாடி ॥

இது முதல் சூலோகம். இதன் கருத்து:— நம்மாழ்வாருடைய பரமபாவநமான திருவதியினையை ஆசரயிக்கக் கடவோம்; அதுவே பல வைத்திகர்களின் சென்னிக்கு மலர்ந்தபூ; அதுவே ஸர்வகாலமும் ஸாத்விகர்களுக்கு ஸகலைச்வர்யமாயிருப்பது; அதுவே புகலோன்றில்லாதவர்களுக்குப் புகவிடமாயுமிருப்பது. இது எவ்வளவு பக்தி களின்த சொல்தொடை! இனி அடுத்த சூலோகம் காணீர்;—

லதீவுரலாவலவத்தூத ஹாவவத்தீ

வெங்வராக்கித புணபஸாரா சூஸோவ வாநுணை ॥

வெந்தாயடீ, சதநியிராவாத அவுயாக

ஜீயாதராங்காஸவரயோயி, சவீஸு-குஊ ॥

இந்த சூலோகத்தாலே ஆழ்வாருக்கு மங்களாராஸம் பண்ணுகிறார். ஆழ்வாரை ஒரு கடலாக குடாணம் பண்ணிப்பேசுகிறுகிறீதில். பூர்ணாதமுயிகள் * பக்தாம்ருதம் விசேஷங்காரம் * என்கிற சூலோகத்தில் “நமாம்யாஹம் ந்ராவிடவேந்தாஹம்” என்று ஆழ்வார் ஆழ்வாமக்கிலையைக் கடலாகப் பேசினார். இவர் இங்கு ஆழ்வார் தம்மையே கடலாகப் பேசுகிறார். பயாநிதியாக ஒப்பணம் பண்ணுக்கைக்குப் பொருத்தமிருக்குப்படியை நான்கு விசேஷணங்களினால் நிறுத்திற்கிறார். பயாநிதிக்கு இருக்கக் கடவு தன்மைகளைல்லாம் ஆழ்வார் பக்கவில் குறையற்றிருக்கிறபடியை ஒவ்வொரு விசேஷணமும் ஏதாவத்தின்றது. [பக்திப்பரவபவத் துதபாவபத்தை நீந்துவாறிதப்ரணயஸா சதெளக்பூர்ணை :] கடலானது சாபெ ஸஸோவ ஸாவு-வாவுஸா ஜலப்ரவாஹத்தாலே பரிபூர்ணமாயிருக்கும்; ஆழ்வாரோவென்னில், சிருங்கார வீர கருணைத்துத ஹராஸ்ய ஹயா ரக்காஸாநாயீல் கலசீஸா ஸங்களாலே பரிபூர்ணமாயிரா னினரூர். இப்படிப்பட்ட ரஸவிஶேஷங்கள் ஆழ்வார் பக்கவில் விளைந்தமைக்கு சிதாநமேடு தென்னில், விலங்கணமான பக்தி விசேஷத்தாலே ஆச்சரியான ஹவவாஸுங்கள் பல தலைத்து நாங்காஸபரிபாகங்களாயினவென்கிறார். இது திருவாய்மொழியை இரும் பகலும்

அனுபவித்து வாதித்தபடி. [வேதார்ந்தரத்நநிதி:] கடல் ரத்னாகரமாகையாலே ரத்னங்கிதியா மிருக்கும். பரங்குபொன்றியும் அப்படியே மிருக்கிறபடி பாரிர். * வேதங்தமிழ் செய்த மாறனைகையாலே வேதார்த்தங்களாகிற ரத்னங்களுக்கு நிதியாயிருப்பர் ஆழ்வார். [அச்சுதநிதியப் தாம] * மனத்துண்ணான் மாகடல் நிருள்ளான் * என்று பேயாழ்வார் பணித்தபடி கடலானது எம்பெருமானுக்கு இருப்பிடமாயிருக்கும்; ஆழ்வாரும் * ஒன்சங்க்கை தவாளாழியானேருவன் அடியேனுள்ளானே * என்று தாமே யருளிச் செய்தபடி எம்பெருமானுக்கு நிதயாகே தங்கா யிருப்பர். [அஸ்மீப்யுமா] பூமா என்று பெற்ற மக்குப் பெயர், “வூரவூக்கும் வூரா நிவெணை நாபெணையா” என்ற பாவ்ய ஸிலைக்தியை இங்கே நினைப்பது. எல்லை கடந்த பெருமை கடலுக்கும் ஆழ்வார்க்கும் துல்யம். ஆக இந்த சீலோகத்தினை ஆழ்வாரன் நம்மாழ்வார் பக்கவிலே தமக்குண்டான் அபரிமித பக்தியை வெளியிட்டாராயிற்று.

இனி அடுத்ததான் அதிமாநுஷ ஸ்தவத்திற் சென்று சிறிது அனுபவிப்பேசும். இதில் ஈன்றுவது சீலோகம் ஆழ்வாருக்கு நம்மாழ்வாரிடத்திலுள்ள பக்தத்தியே வழிவெடுத்த படியென்ன வேற்றும்.

[* ஸ்ரீதூராஞ்சாஶாமிதி, உணர நிவரவாக
தஜா நாரா யா வாஸி ஜாஜா வாரு |
கார்பாவு நாரா ததாஞ்சதி தூரா ய யோ மா
ஸ்ரீஶாமாஜா வாணாங்வாஜா உநயாலி ||]

என்கிற அந்த சீலோகம் பீரங்காதனுடைய திருவடிகளை வருணிப்பது, பாதங்களின் சிவப்பை வருணிக்கும் வெளிக்க கவிகள்

* ரத்தூ தவாஞ்சி ஹாடு மூவி விவெஷவணாதி புராவடி ||

என்கிறூர்கள். ஆழ்வார் அருளிச் செய்வது அப்படியா இருக்கும்? ஸ்ரீங்காதனுடைய திருவடிகள் வெசு காலம் நம்மாழ்வாருடைய திருவள்ளத்திலுறைக்கு அவ்விடத்திலுள்ள அடாரா மாலைத்தில் ஊரிக்கிடங்க்கூடியாலே அந்த ராகயோகம் இன்னமும் மாருமலிருப்பதாக அருளிச் செய்த விது விலகுண ப்ரக்கியை. நம்மாழ்வார்க்கு ஸ்ரீங்காதன் திருவடிகளிலே ஏவவளவு பக்தியோ. அதிந்காட்டிலும் பதின்மடங்கு பெருத்தது ஆழ்வாருக்கு நம்மாழ்வாரி டத்திலுண்டான பக்தி யென்று இந்த வொருசீலோகத்திலே எளிதாக அறுதியிடலாமன்றே. இவ்வதிமாநுஷஸ்தவாக்கின் பிற்பகுதி முகிக்குஷ்ண குணநுபவம், அது முழுவதும் ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸ்லக்கியிலிருக்கித அற்புதமாக அமைக்கது. அந்த விரிவு மற்றிரு காலாகும்.

இனி ஸாங்தரபாஹஸ்தவக்கை யெடுத்துக் கொண்டாலோ வதுவும் அருளிச் செயல்மயமே. ஸ்வல்பமீ இங்கு அதுபவிக்கலாகும். ஆண்டாள் நாச்சியார் திருமொழியில் (9-1) * மந்தரம் நாட்டியன்று மதுரக் கொழுஞ் சாறுகொண்ட சங்தரத்தோளுடையான் * என்றருளிச் செய்ததை இங்கு ஸ்தவத்தில் (சீலோகம் 4) * உத்திராந்திராதி மதிமாதநலத்தியோ- ம஧ுரரஸேநிராக்காஸுஷஸுந்஦ராபரிஷம் * [உத்திரமந்தராத்திரமதிமந்தலப்பதபேயர மதுராஸேந்திராக் கலை- வள்ள-தளாந்தரதோபரிஷம்] என்று மொழி பெயர்த்தருளினார். மொழி பெயர்த்தது மட்டு மன்றிக்கே ஆண்டாள் திடுவள்ளத்தில் உறைந்திருந்த வொரு விடுசூப்புப்பொருள்கூயும் காட்டி யருளினார்; (எங்குள்ளென்னில்; * மந்தரம் நாட்டியென்கிற ஆண்டாள் பரசுத்தீல் மந்தர மலையை மத்தாக நாட்டிக் கடல் கடைந்து தேவர்களுக்காக அழுத மெடுத்தபடி சொல்லுகிற தாகக் காண்கிற? தயன்றி வெறில்லை. ஆனால் ‘மதுரக்கொழுஞ்சாறு’ என்ற சுப்பத ஸ்வார ஸ்வத்தாலும் ‘கொண்ட’ என்ற சோற் கவையாலும் * விண்ணவரமுதுணை அழுதில் வரும் பெண்ணம் துண்டவெம்பெருமானே * என்ற திருமங்கையாழ்வாருடைய திவ்யஸ்லக்கிதக்

கேற்ப ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியாகவே திங்யாம்ருதத்தைக் கொண்டதாகவே ஆண்டா அக்குப் பொருள் விவகூதமென்பதைக் காட்டியருளினர் ஆழ்வான். இதை பட்டரும் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ உத்தரசதைக்கில் * உந்மூல்யாக்ரமந்஦ராட்சிமஹா * இத்பாதியான அம்ருதமதை கீர்த்தந சலோ கத்தில் * ஏலேபிஹிவிகமலாலாமேன ஸ்வ: அம: * [பலேக்காஹிர் ஹி கமலாலாபேந ஸ்ர:வ: ஸ்ரம:] என்பதனால் விளக்கக் காட்டியருளினர். மற்றும் ஸ்வதாத்தில் திருமாலிருஞ்சோலைமலீக்கு இடும் விசேஷணங்களெல்லாம் பெரும்பாலும் திருவாய்மொழிப் பாசரங்களையடியொற்றியே யுள்ளன. * மதிதவழிகுடுமிமாலிருஞ்சோலை * என்று ஆழ்வார் ஸாதித்தை * ஶாயரரிஷ்ணாதா-
ஶி஖ம் — சசதராங்கனைட்யசிகம் * என்றார். * அதீர்குரல்சங்கத்தமுகர்தம் கோயில் * என்ற திருவாய்மொழிப் பாசரத்தை * மிடுரிதஸபலோகஸுவிஷந்தாஶஸஸ்ரவம் — பிதுரிதஸப்தலோக
ஸாவிச்சுநக்லஸரங்கர-ம * என்று மொழி பெயர்த்தார். * கருவாரணம் தன் பிடி துறங் தோடக் கடல் வண்ணன் திருவாணை கூறத்திரியும் தன்மாலிருஞ்சோலையே * என்ற பெரியாழ்வார் பாசரத்தை

* ஸுந்஦ரடீர்த்யாங்காலம்஭நகாதரவஶாநுயாயினி கரிணி ।

பிணயஜகலஹஸமாதிரியன் வநாடிஸ ஏப ஸுந்஦ரடேண: || *

என்றேரு சலோகமாகவே மாற்றினார்.

* வகுல஧ரசரஸ்வதியிஷக்தவரரஸ்஭ாவயுதாஸு கிஞரீசு ।

துவதி வஷடபி பிஸக்காநாஸ்வீ வநஶைலதடிபு ஸுந்஦ரஸ் ॥

என்கிற பன்னிரண்டாவது சலோகம் மிகவற்புதமானது. மேலுலகத்திலிருங்கு கின்றஸ்தரி கள் அழகரை ஸெவிக்கத் திருமாலிருஞ்சோலைமலீத் தாழ்வரைகளிலே வந்து சேர்ந்து மகிழ் மாலை மார்சினரான ஆழ்வாருடைய திருவாய்மொழிப் பாசரங்களை ஸாஸ்வரமாகவும் ரஸவத் தரமாகவும் ஸாபிப்ராயமாதவும் பாடுகிறார்களாம். * மரங்களுமிரங்கும் வகை மணிவண்ணவே வென்று கூவுமால் * என்றும் படியான அருளிச் செயல்களை அப்படி பாடும் போது கல்லும் உருகாங்கின்றது; உருகின அதுதானே சிலம்பாறென்று பேரெடுத்துப் பெருகா நின்ற தென்று ராயிற்றி. சிலம்பாறு என்றதில் சிலம்பு என்றது நூபுரத்திற்கு வாசகமாயிருப்பது போல மலீக்கும் வாசகமானது. “வேங்கடமே, தீங்குழல் வாய்வைத்தான் சிலம்பு” என்று பேயாழ் வாருடைய பிரயோகமுள்ளது. மலீபோ உருசி ஆரூகப் பெருகிறென்றும், மலீயுருகின தற்குக் காரணம் கின்னாரிகள் திருவாய்மொழியைச் செவிக்கினிதாகப் பாடினதே யென்றும் ஸாதித்திருப்பது வெகு அற்புதம்.

திருவாய்மொழியில் (7-7.) * ஏழையாவிப்பதிகத்தில் பகவத்கேசரபாஸவர்ணாம் * கொள்கிற கோளிருளைச் சுகிரங்கிட்ட கொழுஞ்சிருளின் உட்கொண்ட நீலங்குநால் தழை கொல் அன்று மாயன் குழல் * என்றுள்ளது. இதை அப்படியே மொழி பெயர்க்கிறார்— (40)
* அந்த தஸ்திமிரனிர்மிதமேவ யத்யாத் தத்ஸாதிதமுதன்த்திவுதவார்தம் — ஈஸஸ அலகாலிஜாலம் * என்று. ஆண்டாள் * களிவண்டெங்குங் கலந்தாற் போல் கமழ்புங்குழல்கள் தடங்கொள் கேல், மினிரின்று விளையாட * என்றும், திருமங்கையாழ்வார் * மைவண்ண நறுங்குஞ்சிகுழல் பின்தாழு மகரஞ்சேர்க்குழம் இருபாதலங்கியாட * என்றும் தனித்தனியே யநுபவித்த அழகளைச் சேரப்படித்தது * ஸாஸ்ஸங்ஸதிஜதகுந்தலாந்திகாவதீர்ணகண்மரணாத஥கந்஧ர: * என்ற ஸ்ரீஸுக்தமியினால் அருபவிக்கிறார். ... ... *

(தொடரும்)

ஸ்ரீரஸ்து:

ஶ்ரீவிஷ்ணு஧ர்மாந்தர்஗தம்

மாங்கல்யவிவுஷ்டிஸ்தோत்ரம் ॥

ஸ்ரீ விஷ்ணுதாமத்தினுள்ளீடான்

மாங்கள்யவிவுஷ்டிஸ்தோத்ரம்.

(ஸ்ரீகாஞ்சி. ப. அண்ணங்காசாரியர் இயற்றிய உரையுடன் கூடியது.)

அவதாரி கை.

இந்த ஸ்தோத்ரம் பகவத்பக்தாக்ரேஸரர்களுக்கு வித்யாருஸங்கேதமானது. இதில் சீலோகந்தோறும் நான்காவது பாதம் “ஸமாத்து மாங்கல்யவிவுஷ்டியே ஹரி:— மமாஸ்து மாங்கல்யவிவுஷ்டியே ஹரி:” என்பதேயாகும். அநுபவரவர்கள்களான மஹாங்கள் இந்த ஸ்தூதியை வித்யாருஸங்தானமாகக் கொண்டிருந்து வகு மங்கள விவுஷ்டியைப் பெற்று மகிழ்ந்தார்களென்பதையும் யாமறிவோம். தால்ப்யர் என்கிற மஹர்விக்கும் புலஸ்த்ய மஹர்விக்கும் ஸம்வாத முண்டாகி இந்த ஸ்தோத்ரம் அவதரித்ததாக ஸ்ரீ விஷ்ணுதர்மத்தினுலரிகிறோம். தால்ப்யர் புலஸ்த்யரை நோக்கிக் கேட்டாராம்—

ஏற்றும்:

கார்யரம்பேஷு ஸர்வேஷு டு:ஸ்வப்பேஷு ச ஸதம |

அமங்கல்யேஷு ஹடேஷு யஜஸ்ய ததுச்யதாமு || १ ||

யெநாரம்஭ாஶ்ச சித்தாந்தி டு:ஸ்வப்பாஶ்சோபாஶ்சம்யதி |

அமங்கலாநாந் ஹடாநாந் புரியாதாஶ்ச ஜாயதே || २ ||

ஆல்ப்ய உவாச:—

கார்யாரம்பேஷு ஸர்வேஷு தாஸ்ஸஸ்வப்பேஷு ச ஸத்தம,
அமங்கல்பேஷு ஹடேஷு யஜ் ஹப்தவ்யம் ததுஶ்யதாம, (1)

யோரம்பாஶ்ச ஸித்தயங்கி துஸ்ஸஸ்வப்பாஶ்ச சோபாம்யதி

அமங்கலாநாம் த்ருஷ்டாநாம் பரிகாதாஶ்ச ஹாயதே (2)

(அதாவது.) பூஜையரான புலஸ்த்ய மஹர்வியே: ஏதாவது நற்காரியங்கள் தொடங்கும் போதும், தீய கனுக்கள் கண்டபோதும், அமங்கல வஸ்துக்களைப் பார்க்க கோந்த போதும் எதை ஹபிக்க வேணுமோ அதைச் சொல்லவேணும். எதை ஹபித்தால் தொடங்கின காரியங்களெல்லாம் வித்தி பெறுமோ. தீய கனுக்கள் கெட்ட பலன்களைத் தராமல்

தொலையுமோ, கண்ட அமங்கலங்களும் கெடுதலை விளைவிக்காமல் நிற்குமோ— அதைச் சொல்ல வேணும் என்று கேட்க; அதற்குப் புலஸ்த்யர் ஈறியதாவது: ... (1-2)

புதுதல:—

அனார்ம் ஭ூதபதி ஜாதாரு ஸ்மரன் மநுஷ்யஸ்தத் மஹாமுனே! ।

துபாந்யஶோஷாயபத்து நிதி ஸாத்யத்யஶேஷகார்யானி ச யாந்யமீப்பதி ॥ ३ ॥

புலஸ்த்ய உவாச:—

ஐநார்தாம் பூதபதிம் ஐகத்துக்குரும் ஸ்மரங் மநுஷ்யஸ் ஸததம் மஹாமுனே,
துவ்டாந்யபோஷாண்யபஹநிதி ஸாத்யத்யஶேஷகார்யானி ச யாந்யபீப்பதி (3)

(அதாவது) வாரீர் மஹர்வியே! ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் சேவியாய் ஸகல
ஐகத்துக்களுக்கும் அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்குமவராய் ஐநார்தநரென்று பெயர்
பெற்றவரான பெருமானை இடைவீடின்றிச் சிந்தனை செய்யும் மனிதன் ஸகல விதங்களான
கெடுதல்களையும் தவிர்த்துக் கொள்ளுவான்; ஸாதித்துக் கொள்ள விரும்பும் ஸகல காரியங்களையும் விரைவேற்றிக் கொள்ளுவானென்கை. ... ... (3)

ஶஷ்ய சாந்யத்தோ மமாலில் வாமி யசே ஦ிஜஷ்ய மங்கலம் ।

சுர்யீர்சிசிச் பிரதாதி யத்ஸா நிஷ்ணாஶோஷானி ச பாதகானி ॥ ४ ॥

ச்சுருணுஷ்வ சாங்யத் தகதோ மமாகிலம் வதாமி யத் தே த்விஜவர்ய மங்களாம்,
ஸ்ரவாந்தத வித்திம் ப்ரததாதி யத் ஸதா விழங்துபசேஷாணி ச பாதகாநி. (4)

இன்னமும் யானுரைக்கக் கேளீர் மாழுனிவரே! ; ஸ்ரவாந்தத வித்தியைத் தரவல்ல
தும் ஸகல பாதகங்களையும் தொலைக்குவல்லதுமான மங்கள ஸ்தவம் யாதொன்றுண்டோ;
அது தன்னைச் சொல்லா வின்றேன். ... ... (4)

பிதிஷ்டி யத ஜாதாராதர் ஜாதாயே ஧ீ ஜாதாயை ஹேது: ।

ஜாதா பாத்ய ச யஸ்ஸ ஸர்வதா மமாஸ்து மங்கலயிஷ்டுயே ஹரி: ॥ ५ ॥

(2) ப்ரதிஷ்டிதம் யத்ர ஐகத் சராசரம் ஐகத்தரயே யோ ஐகத்தச ஹேது:.

ஐகத் ச பாத்யத்தி ச யஸ் ஸ ஸ்ரவதா மமாஸ்து மாங்கல்யவிவ்ருத்தயே ஹரி: (5)

(1) த ச்வோகம் முதலாக மாங்கள்ரா விவருத்தி ஸ்வேதாந்தரம் தொடங்கலாகிறது.
[சராசரம் ஐகத் யத்ர ப்ரதிஷ்டிதம்.] ச்கருஷ்ணே இஷ்டதி ஸ்ரவமேததகிலம்* என்கிற
படியே ஸகல சராசரங்களும் யாவனேரு எம்பெருமான் பக்கலிலே ப்ரதிஷ்டை பெற்றிருக்கின்றதோ; [ய: ஐகத்தரயே] * நல்ல கோட்பாட்டுலகங்கள் மூன்றினுள்ளும் தான்னிறைந்த
அல்லிக் கமலக் கண்ணனென்கிறபடியே யாவனேருவன் உலகம் மூன்றினுள்ளும் ப்ரதிஷ்டத
ஞாயிரா வின்றுனே. [யச் ச ஐகதோ ஹேது:] ஸகல ஐகத் காரணபூதனும் யாவனேருவனே.
உலகத்தில் காரிய ஸமாங்யத்துக்கும் உபாதாந காரணம், ஸஹகாரி காரணம், ஸிமித்த
காரணம்—என்கிற மூவகைக் காரணமும் வேண்டியிருக்குமாதலால் ப்ரபஞ்சத்திற்கும் இம்
மூவகைக் காரணமு முண்டு: *தானேருருவே தனி வித்தாய்* என்கிறபடியே எப்பெருமா
நேருவனே மூவகைக் காரணமுமாவன். சேதநா சேதந விசிஷ்ட வேஷத்தாலே உபாதாந

காரணமாவன் : ஜ்ஞாகாரக்த்யாதி விசிற்ட வேதத்தாலே ஸஹகாரி காரணமாவன் ; ஸங்கல்ப விசிற்ட வேதத்தாலே மிஹித்த காரணமுமாவன். மூலத்தில் (ஹேது:) என்கிற ஒரு சொல்லே தக்த்ரேண த்ரிவிதகாரணமுமாயிருக்கும்படியைச் சொல்ல வல்லது. [ய; ஐகத் பாதி ச, அத்தி ச.] காரணபூதன் ஒருவனுப். ரகுண கர்த்தா வேறொருவனுப். ஸம் தூர கர்த்தா மற்ற மொருவனு யிருக்கை யன்றிக்கே ஸ்திதி ஸம்ஹாரகாரகனும் அவன் தானேயா யிருக்கு மென்கிறது. ஸம்ஹரதி என்ன வேண்டும் ஸ்தானத்தில் 'அத்தி' என்றது * யஸ மா ச க்ஷாஂ ச உமே ஭வத ஓदः * என்கிற ச்ராதீச் சாயையினை ஹும். அதா சராசர- பிடணாது * என்கிற ஸாத்தரச் சாயையினை ஹும் மென்க. ஆக ஸகல ஐகத் துக்கும் ஆதாரபூதனு யும் ஆதேய பூதனுயும் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார காரகனுய மிரா மின்ற ஸர்வேச்வரன் எனக்கு மாங்கள்ய விவருத்தி ப்ரதனுகவேணு மென்றதாயிற்று. 'ஸர்வதா' என்றது மூன்றுவது பாதத்திலும் அங்வயிக்கலாம் ; நான்காவது பாதத்தோடும் சேரலாம் ; மத்யம் தீபந்யாயத்தாலே. நாராயண பதத்திற்கு தத்புருஷ ஸமாஸமும் பறூவர்ஹி ஸமாஸமுக் கொண்டு ஆசார்யர்களால் அருளிச் செய்யப்படும் அர்த்தமே "சராசரம் ஐகத் யத்ர ப்ரதிஷ்டிதம் ; ய; ஐகத்ரயே ப்ரதிஷ்டித :;" என்பவற்றில் விவக்கிதம், ... (5)

योमाम्बुवाय्वनिमहीस्वरूपैः विस्तारवान् योऽणुतरोऽणुभावात् ।

अस्थूलसूक्ष्मस्सततं परेश्वरो ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ६ ॥

வீயோமாம்பு வாய்வக்கி மஹீஸ்வருபை விஸ்தாரவான் யோாணுதரோணுபாவாத்,
அஸ்தால ஸ-உக்கமஸ் ஸாததம் பரேஶ்வரோ மமாஸ்து மாங்கல்ய விவருத்தயே ஹரி:,

* நீராய் ஸிலஞாய்த் தீயாய்க் காலாய் நெடுவானுய * என்கிறபடியே ஸிலம் ஸீர் தீ கால் விசம்பென்னும் பஞ்ச பூதங்களாக விரிந்தும், * அணேரணியான் * என்னு முடச்சித்தின்படியே அஜூபதார்த்தத்திற் காட்டி ஹும் அஜூவாகியும், ஸ்தால வஸ்துவாயும், ஸ்தாலேதர வஸ்து வாயும், ஸ-உக்கம வஸ்துவாயும் ஸ-உக்கமேதர வஸ்துவாயு மிருக்கின்ற பரம புருஷன் எனக்கு மாங்கள்ய வருத்தியைத் தரவேணு மென்கை. திருமழிசைப் பிரான் திருச்சங்க விருத்தத்தில் * சுருக்குவாரையின்றியே சுருங்கினுய சுருங்கியும், பெருக்குவாரையின்றியே பெருக்கமெய்து பெற்றியோய் * என்றாருளிச் செய்த சந்தை இவ்விடத்திற்குப் பொருத்த மாக அநுஸங்கிக்கத் தக்கது. அस்தாலஸूக्ष्म : என்பதை 'அस्तாலஸूக्ष्मशासौ तदितरञ्ज अस्तாலஸूக्ष्मः' என்று விக்ரஹித்துக் கொள்ள வேண்டும். அண ஭ாவாத் என்ற விடத்தில் பாவசப்நம் பதார்த்த வாசகம். அஜூவான பதார்த்தத்திற் காட்டி ஹும் என்கை. ... (6)

यस्मात् परस्मात्पुरुषादनन्तात् अनादिमध्यादधिकं न किञ्चित् ।

सहेतुहेतुः परेश्वरेश्वरो ममास्तु माङ्गल्यपिवृद्धये हरिः ॥ ७ ॥

யஸ்மாத் பரஸ்மாத் புருஷாதாங்காத் அாதிமத்யாததிகம் ஈ கிஞ்சித்.

ஸ ஹேதுஹேதுः டரமேஸ்வரேஸ்வரோ மமாஸ்து மாங்கல்ய விவருத்தயே ஹரி:

[அநந்தாத்] அநந்தத்வமாவது பரிச்சேதரஹிதத்வம். த்ரிவித பரிச்சேதராஹித யத்தைச் சொல்லுகிறது. தேசபரிச்சேதம், காலபரிச்சேதம், வஸ்து பரிச்சேதம் என்று ஸ்ருஷாகப்பரிச்சேதங்களைய முடடத்தா யிருக்குமே உலகில் ஒவ்வொரு வஸ்துவும்.

இன்னவிடத்திலுண்டு, இன்னவிடத்திலில்லை. என்னும்படியாயிருத்தல் தேச பரிச்சேதம், இன்ன காலத்திலுண்டு. இன்ன காலத்திலில்லை என்னும்படியாயிருத்தல் காலபரிச்சேதம், இன்ன வஸ்துவாயிருக்கு மிகு. வேறொரு வஸ்து வள்ளு என்னும்படி யிருத்தல் வஸ்து பரிச்சேதம். எம்பெருளானுக்கு இம் மூவகைப் பரிச்சேதங்களும் இல்லையாயிற்று. ஸ்ரவ தேசங்களிலும் அவைக்கையாலே தேச பரிச்சேத ரஹிதன்; ஸ்ரவகாலங்களிலும் மூன்ன வனுகையாலே கால பரிச்சேத ரஹிதன். *எப்பொருஞ்சு தானுய* என்கிறபடியே ஸ்ரவ வஸ்துக்களும் தானுயிருக்கையாலே வஸ்து பரிச்சேத ரஹிதன். ஸ்ரவஸ்துசமானாதிகரண்யாஹ்தீ. வஸ்துபரிச்சேதரஹிதம் என்பர் வேதாந்திகள். [அநாதிமத்யாத்.] ஆதியும் அந்தமு மில்லாத போது மத்யாரமில்லை யென்பது தன்னடையே வித்தம். ஆக இப்படிப்பட்ட பரமபுருஷ னிற் காட்டி ஒம் மேம்பட்ட வஸ்து எதுவு மில்லை யென்றது பூர்வார்த்தத்தினால். [ஹேது ஹேது:] கார்யபதார்த்தங்களுக்க் கெல்லாம். காரணபூதனென்கை. ஸஹேது சப்தம் கார்ய பதார்த்தங்களைச் சொல்லுகிறது. ஹேதுவோடு சூடின தென்றால் அது கார்யமாகத் தானே யிருக்கும். [பரமேச்வரச்வர:] பரமேச்வரனென்று பேர் பெற்றவனுக்கும் தலை வனுக வினங்கும்வரென்கை. இப்படிப்பட்ட மீமாந்த நாடாயணர் எனக்கு மாங்களை விவருத்தி ப்ரதனுக வேறூமென்கை. ... ... (7)

திரண்யார்ச்சியுதஸ்திருப்பி சுஜத்யஶேषं பரிபாதி ஹந்த ச !

குணாந்திரீ ஭गவாந् ஸ ஸ்ரீதா மமாஸ்து மாங்கலியிவுதூயே ஹரி : || ८ ||

வீரண்யகர்பாச்யத ருத்ர ரூபி ஸ்ரூஜ்யசேஷம் பரிபாதி ஹந்த ச,

குணைக்ரணீர் யோ பகவாந் ஸ ஸ்ரவதா மமாஸ்து மாங்கல்யவிவுத்தயே ஹரி : (8)

உபநிஷத்தில் * யதோ வா இமானி ஭ूதானி ஜாயந்தே, யென ஜாதானி ஜிவநிதி, யத்யந்தியभி-
ஸ்விஜநிதி, தத்துவ * என்று பரமபுருஷனெருவனே ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களாகிற
அன்று தொழில்களையும் சிர்வஹிப்பதாக ஒதியிருந்தாலும் நான்முகளையாவேசித்து ஸ்ருஷ்டியையும்,
ருத்ரனையாவேசித்து ஸம்மாரத்தையும், ஸவேந ரூபேண நின்று ரக்ஷணத்தை
யும் பண்ணிப் போருவதாக நாற்கொன்கையாதலால் அது ரண்னைச் சொல்லுகிறது பூர்வார்த்தம்.
இரண்டாவது பாதத்திலுள்ள மூன்று க்ரியா பதங்களையும் முதற் பாதத்திலுள்ள மூன்று வ்யாக்திகளோடே அடைவே போறிக்க வேணும். வீரண்யகர்ப ரூபி ஸ்
அதையும் நூல்தி ச என்று போறுகூ. [குணாந்தீ:] இங்கு குண ஸ்ரதாநான்து குணவான்களைச் சொல்லுகிறது. குணவான்களுக்குள்ளே தலைவன் என்கை. ஸமஸ்த கல்யாண
குணம்ருதொழியியாயிருப்பவனென்றவாறு. ஆக இப்படிப்பட்ட ஸ்ரவேச்வரன் எனக்கு மாங்களை விவருத்தி ப்ரதனுகவேணும். ... ... (8)

பரஸ்ஸுராண் பரமோஸ்ஸுராண் பரோ யதீன் பரமோ ஸுநிநாம் !

பரஸ்ஸம்தாத ச யஸ ஸ்ரீதா மமாஸ்து மாங்கலியிவுதூயே ஹரி : || ९ ||

பரஸ் ஸ்ரானும் பரமோஸ்ஸுரானும் பரோ யதீனம் பரமோ முநோம்,

பரஸ் ஸமஸ்தஸ்ய ச யஸ் ஸ ஸ்ரவதா மமாஸ்து மாங்கல்ய விவருத்தயே ஹரி : (9)

அன்பர்களுக்கு அறிவிப்பு.

“நோத திஜைம் வேளிடு— (1) ‘திரெளபதியும் திருநாமமும்’ என்கிற புத்தகமும், (2) ஆரங்கிக் கீர்த்தி என்கிற மிகச் சிறு புத்தகமும் பார்த்தவர்களுள்ளேல் அவர்கள் “சிங்கப் பேருமான் திருவாக்கு வேற்றி” என்னும் புத்தகத்தையும் பார்க்க வேண்டியது அவசியமாதலால் “ஸ்ரீ ராமாநுஜன் கார்யாலயம்— சின்னகாஞ்சிபுரம்” என்னும் விலாஸத் திற்கு (பீர் நயா பைஸா ஸ்டாம்பு அனுப்பி)க் கடித மெழுதினால் அப்புத்தகத்தைப் பெற்றுக் களிக்கலாம்.

இங்ஙனம் :

ஸ்ரீராமாநுஜன் ஆசிரியர், சி. காஞ்சிபுரம்.

பெரியாரின் பரமபத ப்ராப்தி.

கூந்தவை விழுவிசீர்வைய தி லிவஸாயீஸ்ரா நக்ராசரிங்
 கூந்தவை வகை உஷாநாம் விழகாரலிவவை நாயமொறீந்தாசௌ |
 ஹாராஜாநவாயாந்தஜயயிவியாபூஷஷஷ்குரீந்து வங்கு :
 விசாநு கூந்தாயட்டவெயடா நிஜஉஷாக்ரவயா லிவுயாங் பூவெடு ||
 விழுவிசீர்வை கூந்தாநாமாநாவாவை |
 சநஞ்சாயட்டகாநாவீந்தா : கூந்தா நாகுரீநாநாவடு ||

ஸ்ரீமதுபயலே, திருமலை அனந்தாண் பிள்ளை பரிசை கிருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமியைக் கென்னட்டிலும் வடநாட்டிலும் ஸ்கல சித்வாண்களும் நன்கறிவர். இந்த ஸ்வாமி 2—2—59 கைமீ க்கங்கணபகு தசமியன்றிரவு மாங்பலத்தில் [தமது எழுபத்தாரூவது திருநகூத்திரத் தில்] திருநாடலங்கரித்தாரென்னும் விஷயத்தை வெகு நிர்வேதத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்,

இந்த ஸ்வாமி திருவைதரித்தது காஞ்சிபுரியில். முப்பது திருநகூத்திரம் வரையில் வளர்ந்ததும் காஞ்சிபுரியிலேயே. அக்காலத்தில் தேவப்பெருமாள் ஸ்னிதிலீதி வரனமாமலை மடத்தில் மிகப் பெரிய ஸ்ம்ல்க்ருத பாடசாலை நடந்து வந்தது. அதில் ஸரவுத்யோபாத்யாய ராக எழுந்தருளியிருந்த அடியேனது திருக்தகப்பனோன் ப்ர. ஏன்னூரங்காசார்ய ஸ்வாமியிடத் தில் காவ்ய நாடகாலங்காரங்கள் வாசித்தார். கீர்த்திமார்த்தியான [ஸ்ரீமத் குந்த பாக்கம் சிமாச்சார் ஸ்வாமி யென்று ஜகத் விக்யாதாயெழுந்தருளியின்த] ஸ்ரீமதுபயலே, திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை ஸ்ரீவாஸாசார்ய ஸ்வாமி ஸ்னிதியில் நியாய வேதாந்தங்களைப் பரிசூர்த்தியாக அதிகரித்தார். திருப்பதி ஸ்ம்ல்க்ருத மஹா வித்யாலயத்தில் பல ஸ்ம்வத்ஸரங்கள் நியாய சாஸ்தர ப்ரவசந நிஷ்ணுதராக எழுந்தருளியிருந்தார். விச்ராந்தி பெற்று பத்து ஸ்ம்வத்ஸரங்களுக்கு மேலாகிறது. விச்ராந்தானது மாதல் பெரும்பாலும் மாங்பலத்திலேயே வாஸமாக எழுந்தருளியிருந்தார். பலகால் டாகி பாஷ்ய ப்ரவசநம் செய்து போந்தார். இன்னுமன்று ஸ்ம்வத்ஸரங்களாகவே திருமேனியில் தனர்ச்சி மிகவுழுண்டாயிருந்து வெளியில் நடையாடாமலேயிருந்தார். இம்மண்ணுவுலகின் பாக்யம் இவ்வளவே யென்று நினைக்க வேண்டியதாயிற்று. ப்ராசீந வித்வாண்களில், தத்ராபி குன்றபாக்கம் ஸ்வாமியின் சீடே சாஷ கடாக்க பாத்ரபூதர்களான வித்வாண்களில் இந்த ஸ்வாமியே சரமஸ்தானம் வலுவித்திருந்தார்.

இவர்க்குத் திருக்குமார்கள் மூவர். மூவரும் லெளுகிபதவிகளில் ப்ரதிஷ்டிதர் களாய் விளங்கி வருகின்றனர். வீதவத் குடும்பக்களில் வித்வத்பரம்பரையென்கிற பெருமை லோயித்தே விட்டதன்கோடு. தோலுமிதர்களாகும் வித்வாண்களின் ஸ்தானம் பூர்த்தி பெற மலேயிருந்து வரும்படி எம்பெருமான் ஸங்கல்பித்து விட்டான் போலும்.

— ப்ர. அ.